

P.Z.E. br. 25

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/16-01/23

URBROJ: 65-16-02

Zagreb, 7. travnja 2016.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske unije, s Konačnim prijedlogom zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 6. travnja 2016. godine uz prijedlog da se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, mr. sc. Ivanu Jakir-Bajo, pomoćnicu ministra financija i glavnu državnu rizničarku, te Zvonka Šakića, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK

akademik Željko Reiner

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/16-01/23
Urbroj: 50301-05/16-16-3

Zagreb, 6. travnja 2016.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske unije, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172., 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske unije, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, mr. sc. Ivanu Jakir-Bajo, pomoćnicu ministra financija i glavnu državnu rizničarku, te Zvonka Šakića, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK
Tihomir Orešković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI CARINSKOG ZAKONODAVSTVA
EUROPSKE UNIJE, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, travanj 2016.

PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI CARINSKOG ZAKONODAVSTVA EUROPSKE UNIJE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA

Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10. 10. 2013.; Ispravak SL L 287, 29. 10. 2013. i Ispravak SL L 70, 14. 03. 2015.) uspostavlja se Carinski zakonik Unije o općim pravilima i postupcima koji se primjenjuju na robu koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega te se, ne dovodeći u pitanje međunarodno pravo i konvencije te zakonodavstvo u ostalim područjima, primjenjuje ujednačeno na cijelom carinskom području Unije.

Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, između ostalog, prema određenim trenucima primjene pojedinih članaka, stavlja se van snage Uredba Vijeća /EEZ/ br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, 19. 10. 1992.), sa svim izmjenama i dopunama.

Sukladno članku 288. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, ova Uredba je u punoj primjeni od 1. svibnja 2016. godine.

Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije u cijelosti je obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije propisana je delegirana ovlast Europske komisije za donošenje delegiranih akata radi dopune ili izmjene određenih elementa ove Uredbe koji nisu ključni, temeljem kojeg je donesena Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29. 12. 2015.), te provedbena ovlast Europske komisije za donošenje provedbenih akata kojima se trebaju osigurati jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, temeljem kojeg je donesena Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29. 12. 2015.).

Za uređenje pravila u prijelaznom razdoblju donesena je Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/341 od 17. prosinca 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu prijelaznih pravila za određene odredbe Carinskog zakonika

Unije dok odgovarajući elektronički sustavi još nisu operativni te o izmjeni Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 (SL L 69, 15. 03.2016.).

Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, za koju se u cjelini njene obvezujuće primjene moraju uključiti i navedeni pripadajući delegirani i provedbeni akti doneseni na razini Europske unije te prijelazne odredbe, uvodi se niz novosti koje za posljedicu imaju potrebu donošenja zakona kojim će se u Republici Hrvatskoj, na nacionalnoj razini, urediti pojedina pitanja za koje Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije daje ovlaštenje državama članicama da nacionalnim zakonodavstvom reguliraju pojedina pitanja iz područja carinskih propisa čije uređenje nije u nadležnosti Europske unije.

Sukladno navedenom ovlaštenju, pojedina pitanja, za koje Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije daje ovlaštenje državama članicama da nacionalnim zakonodavstvom reguliraju pojedina pitanja iz područja carinskih propisa čije uređenje nije u nadležnosti Europske unije, predlažu se urediti ovim Prijedlogom zakona, s ciljem osiguranja primjene obvezujućih carinskih propisa Europske unije te osiguranja pravne sigurnosti sudionika carinskih postupaka koji se provode na državnom teritoriju Republike Hrvatske.

Istovremeno se ovim Prijedlogom zakona predlaže i uređenje određenih pitanja vezano za provedbu zakonodavstva Europske unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva, koje obuhvaća Uredbu (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29. 6. 2013.) i Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 1352/2013 od 4. prosinca 2013. o uspostavi obrazaca utvrđenih Uredbom (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 341, 18. 12. 2013.), koje su uredbe također u cijelosti obvezujuće i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Pojedina pitanja iz područja carinskog zakonodavstva te zakonodavstva Europske unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva čije uređenje nije u nadležnosti Europske unije, a koja se predlaže urediti ovim Prijedlogom zakona, jesu osobito određenje carinskog tijela u Republici Hrvatskoj, posebna pravila o pravima i obvezama osoba u vezi s carinskim zakonodavstvom, pitanje konverzije valute, određenje roka za plaćanje carinskog duga, pitanje unosa robe u carinsko područje, pitanje mjesta i vremena pregleda robe, posebnosti nadzora nad robom koja se prodaje u prodajnom mjestu u zračnim lukama i lukama otvorenim za međunarodni promet, pitanje raspolaganja robom, pitanja u vezi carinske provedbe prava intelektualnog vlasništva, postupovne odredbe te prekršajne odredbe.

Ovim Prijedlogom zakona predviđeno je stavljanje izvan snage Zakona o provedbi carinskih propisa Europske unije (Narodne novine, broj 54/13), kojim su, za razdoblje od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji do dana predviđenog stupanja na snagu Zakona sadržanog u ovom Prijedlogu zakona, na nacionalnoj razini uređena pitanja sukladno važećoj Uredbi Vijeća /EEZ/ br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, stavljenom van snage Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije.

Završnom odredbom o stupanju na snagu, Prijedlogom zakona predlaže se stupanje na snagu ovoga Zakona 1. svibnja 2016. godine, što predstavlja datum početka pune primjene novog carinskog zakonodavstva donesenog na razini Europske unije.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Predloženi Zakon neće imati utjecaja na povećanje rashoda carinske službe.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s člancima 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku radi usklađivanja s carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Europske unije.

Donošenjem ovoga Zakona po hitnom postupku omogućava se primjena Uredbe o Carinskom zakoniku Unije i propisa koje ga dopunjuju i provode (u cjelini carinsko zakonodavstvo doneseno na razini Europske unije), koji su u cijelosti obvezujući i izravno se primjenjuje u svim državama članicama od 1. svibnja 2016. godine.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI CARINSKOG ZAKONODAVSTVA EUROPSKE UNIJE

DIO PRVI UVODNE ODREDBE

POGLAVLJE I. PREDMET UREĐENJA I OBUHVAT PRIMJENE

Predmet propisa

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje provedba carinskog zakonodavstva donesenog na razini Europske unije (u daljnjem tekstu: Unija) koji državama članicama daje ovlaštenje da nacionalnim zakonodavstvom urede pojedina pitanja iz područja carinskog zakonodavstva čije uređenje nije u nadležnosti Unije.

(2) U smislu ovoga Zakona carinsko zakonodavstvo doneseno na razini Unije obuhvaća sljedeće propise:

1. Uredbu (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10. 10. 2013., str. 1; Ispravak SL L 287, 29. 10. 2013., str. 90 i Ispravak SL L 70, 14. 3. 2015., str. 64; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 952/2013)
2. Delegiranu uredbu Komisije (EU) br. 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29. 12. 2015., str. 1; Ispravak SL L 87, 2. 4. 2016., str. 35; u daljnjem tekstu: Delegirana uredba Komisije (EU) br. 2015/2446)
3. Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29. 12. 2015., str. 558; Ispravak SL L 87, 2. 4. 2016., str. 35; u daljnjem tekstu: Provedbena uredba Komisije (EU) br. 2015/2447)
4. Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2016/341 od 17. prosinca 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu prijelaznih pravila za određene odredbe Carinskog zakonika Unije dok odgovarajući elektronički sustavi još nisu operativni te o izmjeni Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 (SL L 69, 15. 3. 2016., str. 1)
5. Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/481 od 1. travnja 2016. o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 87, 2. 4. 2016., str. 24)

6. Uredbu Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL L 324, 10. 12. 2009., str. 23; u daljnjem tekstu: Uredba Vijeća (EZ) br. 1186/2009)
7. Uredbu Komisije (EEZ) br. 3915/88 od 15. prosinca 1988. o utvrđivanju odredaba za provedbu članka 63.c Uredbe Vijeća (EEZ) br. 918/83 o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL L 347, 15. 12. 1988., str. 55)
8. Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 1224/2011 od 28. studenoga 2011. za potrebe primjene članaka 66. do 73. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 o uspostavi sustava oslobođenja od carine u Zajednici (SL L 314, 29. 11. 2011., str. 14), zadnji put izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EU) br. 519/2013 od 21. veljače 2013. o prilagodbi određenih uredbi i odluka u području slobode kretanja robe, slobode kretanja osoba, prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga, prava trgovačkih društava, politike tržišnog natjecanja, poljoprivrede, sigurnosti hrane, veterinarske i fitosanitarne politike, ribarstva, prometne politike, energetike, oporezivanja, statistike, socijalne politike i zapošljavanja, zaštite okoliša, carinske unije, vanjskih odnosa te vanjske, sigurnosne i obrambene politike zbog pristupanja Hrvatske (SL L 158, 10. 6. 2013., str. 74)
9. Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 1225/2011 od 28. studenoga 2011. za potrebe primjene članaka od 42. do 52., 57. i 58. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL L 314, 29. 11. 2011., str. 20), zadnji put izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EU) br. 519/2013 od 21. veljače 2013. o prilagodbi određenih uredbi i odluka u području slobode kretanja robe, slobode kretanja osoba, prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga, prava trgovačkih društava, politike tržišnog natjecanja, poljoprivrede, sigurnosti hrane, veterinarske i fitosanitarne politike, ribarstva, prometne politike, energetike, oporezivanja, statistike, socijalne politike i zapošljavanja, zaštite okoliša, carinske unije, vanjskih odnosa te vanjske, sigurnosne i obrambene politike zbog pristupanja Hrvatske (SL L 158, 10. 6. 2013., str. 74)
10. Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7. 9. 1987., str. 1), zadnji puta izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 2015/1754 od 6. listopada 2015. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 285, 30. 10. 2015., str. 1)
11. Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 80/2012 od 31. siječnja 2012. o izradi popisa bioloških ili kemijskih tvari predviđenog u članku 53. stavku 1. točki (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL L 29, 1. 12. 2012., str. 33), zadnji puta izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 197/2013 od 7. ožujka 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 80/2012 o izradi popisa bioloških ili kemijskih tvari predviđenog u članku 53. stavku 1. točki (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL L 65, 8. 3. 2013., str. 15)
12. Uredbu Vijeća (EU) br. 479/2013 od 13. svibnja 2013. o izuzimanju od obveze podnošenja ulaznih i izlaznih skraćениh deklaracija za robu Unije koja se prevozi preko

neumskog koridora (SL L 139, 25. 5. 2013., str. 1; u daljnjem tekstu: Uredba Vijeća (EU) br. 479/2013)

13. Provedbenu odluku Komisije 2014/255/EU od 29. travnja 2014. o donošenju programa rada za Carinski zakonik Unije (SL L 134, 7. 5. 2014., str. 46)

14. međunarodne sporazume koji sadrže carinske odredbe, u mjeri u kojoj se primjenjuju u Uniji.

(3) Ovim se Zakonom uređuje i provedba zakonodavstva Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva, koje obuhvaća:

1. Uredbu (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29. 6. 2013., str. 15; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 608/2013)

2. Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 1352/2013 od 4. prosinca 2013. o uspostavi obrazaca utvrđenih Uredbom (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 341, 18. 12. 2013., str. 10).

(4) Carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije i zakonodavstvom Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva, smatraju se i propisi kojima se mijenjaju, dopunjuju ili zamjenjuju propisi iz stavaka 2. i 3. ovoga članka te drugi propisi kojima se na bilo koji način uređuje carinsko postupanje u svezi s robom u putničkom i robnom prometu.

(5) Svako upućivanje na odredbe propisa iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka koji su stavljeni izvan snage nakon stupanja na snagu ovoga Zakona tumači se u skladu s korelacijskim pravilima propisa koji su te odredbe stavili izvan snage.

Područje primjene

Članak 2.

(1) Područje primjene ovoga Zakona je teritorij Republike Hrvatske pod suverenitetom Republike Hrvatske sukladno Ustavu Republike Hrvatske.

(2) Ovaj Zakon se na jednak način primjenjuje na cjelokupnom području primjene iz stavka 1. ovoga članka, ako međunarodnim ugovorom, zakonodavstvom Unije, ovim Zakonom ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

Carinsko tijelo u Republici Hrvatskoj

Članak 3.

Carinsko tijelo u Republici Hrvatskoj nadležno za primjenu odredbi carinskog zakonodavstva donesenog na razini Unije, odredbi zakonodavstva Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i ovoga Zakona je Ministarstvo financija, Carinska uprava (u daljnjem tekstu: Carinska uprava).

Druga javna davanja koja se naplaćuju za robu koja se uvozi ili izvozi

Članak 4.

Odredbe ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju i na druga javna davanja koja sukladno posebnim propisima Carinska uprava naplaćuje za robu koja se uvozi u carinsko područje Unije ili izvozi iz carinskog područja Unije (u daljnjem tekstu: druga javna davanja).

Pojmovna određenja

Članak 5.

(1) Ako ovim Zakonom nije propisano drugačije, pojmovi uporabljeni u ovom Zakonu imaju značenje pojmova definiranih Uredbom (EU) br. 952/2013 i odredbama koje ga dopunjuju ili provode, donesenim na razini Unije te zakonodavstvom Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva.

(2) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. *roba* su sve stvari koje se mogu razvrstati u Carinsku tarifu, uključujući i sve pokretne stvari koje se mogu klasificirati sukladno posebnim propisima
2. *carinski ured* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave koja je sukladno posebnim propisima kojima se uređuje unutarnja organizacija i ustrojstvo Carinske uprave nadležna za primjenu carinskog zakonodavstva. Pojam carinskog ureda obuhvaća i Središnji ured Carinske uprave.

(3) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Granični prijelazi

Članak 6.

(1) Unos robe u carinsko područje Unije i iznos robe iz carinskog područja Unije dopušten je samo preko graničnih prijelaza:

1. koji su sukladno posebnim propisima određeni kao granični prijelazi preko kojih se obavlja robni ili putnički promet u skladu s carinskim ili drugim propisima i
2. u vrijeme kada su otvoreni za promet.

(2) Ako je zbog sigurnosti, javnog reda ili zaštite zdravlja ljudi i životinja ili opće sigurnosti unos ili iznos robe ograničen propisima koji određuju zabrane i ograničenja, Vlada Republike Hrvatske može odrediti da se unos ili iznos robe obavlja samo preko određenih graničnih prijelaza.

(3) Unos i iznos robe za koju je obavezan zdravstveno-sanitarni, veterinarski, fitosanitarni te drugi inspekcijski ili posebni nadzor dozvoljen je samo preko onih graničnih prijelaza koji su posebnim propisima određeni za unos i iznos takve robe.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u skladu s međunarodnim ugovorima ili na temelju posebnih zakona može se dozvoliti unos i iznos robe i izvan graničnih prijelaza.

Službeno mjesto

Članak 7.

(1) Prostor službenog mjesta za pojedine radnje odnosno carinske formalnosti je prostor carinskog ureda određen kao prostor za podnošenje robe i provedbu carinskog nadzora te primjenu carinskih i drugih propisa iz nadležnosti Carinske uprave (u daljnjem tekstu: službeno mjesto).

(2) Kao službeno mjesto mogu se odobriti poslovne prostorije, prostori i objekti u zračnoj, pomorskoj i riječnoj luci, poštanskom uredu, željezničkom kolodvoru, čvorištima i instalacijama, prostor slobodne zone ili drugo mjesto ako se na njima obavlja promet robom koja podliježe primjeni carinskog zakonodavstva i drugih propisa iz nadležnosti Carinske uprave, odnosno promet putnika između Unije i zemalja ili teritorija izvan carinskog područja Unije.

(3) U smislu stavka 1. ovoga članka službenim mjesto smatra se prijevozno sredstvo dok se u njemu provode carinske provjere tijekom prijevoza u skladu s međunarodnim sporazumom.

Odobrenje o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto

Članak 8.

(1) Za službeno mjesto iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona carinski ured izdaje odobrenje o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto.

(2) Pri izdavanju odobrenja iz stavka 1. ovoga članka carinski ured procjenjuje zahtjeve opsega, strukture i tokova kretanja roba u putničkom i robnom prometu s zemljama ili teritorijama izvan carinskog područja Unije te druge gospodarske interese i potrebe provedbe mjera nadzora iz svoje nadležnosti i/ili nadležnosti drugih tijela.

(3) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka se izdaje na zahtjev osobe koja upravlja i organizira obavljanje djelatnosti u prostorima, objektima i poslovnim prostorijama iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: operater).

(4) Operater je dužan:

1. omogućiti učinkovito provođenje službenih radnji koje Carinska uprava sukladno carinskom zakonodavstvu i posebnim propisima provodi s robom koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz carinskog područja Unije
2. za izvršavanje službenih radnji iz točke 1. ovoga stavka osigurati nesmetani pristup prostorima, objektima i poslovnim prostorijama koji su odobreni kao službeno mjesto te ostalim prostorima koji su funkcionalno, stvarno, poslovno ili na bilo koji drugi način s njime povezani

3. omogućiti da službeno mjesto bude sigurno na način koji ne dopušta nezakoniti ulazak i ima uređene odgovarajuće mjere za kontrolu pristupa kako bi se spriječio neovlašteni pristup
4. omogućiti da službeno mjesto bude odgovarajuće za kvalitetno držanje robe uzimajući u obzir i njezina prirodna svojstva
5. bez naknade omogućiti pristup službenom mjestu osobama, prijevoznim sredstvima i robi koji su sudionici odnosno predmet službenih radnji iz točke 1. ovoga stavka
6. dostaviti podatke o redu vožnje, letenja ili plovidbe i sve druge podatke o planiranom i stvarnom prometu osoba i robe, odmah po saznanju odnosno u slučaju donošenja plana, rasporeda ili reda vožnje, letenja ili plovidbe odmah po donošenju
7. omogućiti uvid u sve evidencije o podacima iz točke 6. ovoga stavka.

(5) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka:

1. ne može se prenijeti na drugu osobu
2. može se izmijeniti ili ukinuti na zahtjev operatera
3. ukinut će se po službenoj dužnosti ako:
 - a) se utvrdi prestanak ispunjavanja jednog od uvjeta za izdavanje odobrenja ili neispunjavanje jedne od obveza preuzetih odobrenjem
 - b) prestane potreba za službenim mjestom na određenom području u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje opće i posebne uvjete za odobravanje službenog mjesta, način određivanja prostora kao službenog mjesta, sadržaj obrasca zahtjeva za izdavanje odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto, sadržaj odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto, postupak i način vođenja evidencije te mjere iskazivanja potrebe za utvrđivanjem službenog mjesta na određenom području.

Otklanjanje smetnji u provedbi službenih radnji na službenom mjestu

Članak 9.

(1) Carinski ured može od osobe zatražiti uklanjanje robe, predmeta, uređaja i prometnih sredstava koji se bez suglasnosti carinskog ureda nalaze na službenom mjestu. Ako osoba ne postupi prema traženju carinskog ureda ili nije dostupna, uklanjanje će organizirati i/ili provesti carinski ured na rizik i trošak te osobe.

(2) Carinski ured može od osobe koja se nalazi na službenom mjestu zatražiti da napusti to mjesto ako onemogućava ili ometa obavljanje službenih radnji carinskog ureda ili ako bi zbog njezine nazočnosti moglo doći do kršenja carinskih ili drugih propisa ili otežavanja obavljanja službenih radnji.

*Postupanje javnopravnog i pravosudnog tijela u vezi s
robom koja nema carinski status robe Unije*

Članak 10.

(1) Javnopravno tijelo definirano propisom koji uređuje opći upravni postupak te pravosudno tijelo koje na bilo koji način dođe u posjed ili provodi postupak u vezi s robom za koju postoji sumnja da je roba koja nema carinski status robe Unije, mora o tome, radi osiguranja poštivanja carinskog zakonodavstva, odmah obavijestiti najbliži carinski ured.

(2) U slučaju da je u postupanju iz stavka 1. ovoga članka roba oduzeta ili je na drugačiji način ograničeno njezino raspolaganje, njezino daljnje raspolaganje u pravnom prometu moguće je samo po provedenim carinskim formalnostima određenim od strane carinskog ureda odnosno ako je za tu robu podmiren carinski dug.

*Obveza osoba u vezi saznanja ili raspolaganja robom koja je predmet postupanja
protivnog carinskom zakonodavstvu*

Članak 11.

(1) Radi osiguranja poštivanja carinskog zakonodavstva, svaka je osoba dužna:

1. Carinsku upravu odmah obavijestiti o svakoj spoznaji koja se odnosi na robu nezakonito unesenu u carinsko područje Unije ili koja se tu nezakonito nalazi, koja je nezakonito izuzeta ispod carinskog nadzora ili kojom se na drugi način nezakonito raspolaže te o drugim postupanjima protivnim carinskom zakonodavstvu
2. najbližem carinskom uredu odmah podnijeti robu iz točke 1. ovoga stavka, ako je ima u posjedu ili njome raspolaže na bilo koji drugi način ili po bilo kojoj osnovi.

(2) Ako Carinska uprava sazna za nezakonitosti iz stavka 1. ovoga članka odmah provodi radnje za osiguranje poštivanja carinskog zakonodavstva.

POGLAVLJE II.

PRAVA I OBVEZE OSOBA U VEZI S CARINSKIM ZAKONODAVSTVOM

Razmjena i pohrana informacija uporabom tehnike elektroničke obrade podataka

Članak 12.

(1) Ako se u slučajevima i uz uvjete propisane carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije i ovim Zakonom koristi tehnika elektroničke obrade podataka za potrebe razmjene i pohrane informacija između gospodarskih subjekata i Carinske uprave, takvo korištenje ima pravno obvezujući učinak.

(2) Carinska uprava objavljuje na svojim internetskim stranicama tehničke preduvjete za potrebe elektroničke komunikacije s Carinskom upravom te pravila uporabe sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja Carinske uprave (e-Carina).

(3) Korisnici sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja:

1. moraju osigurati ispunjenje tehničkih preduvjeta i
2. dužni su postupati po pravilima uporabe sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja Carinske uprave (e-Carina).

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje posebnosti provedbe postupka razmjene podataka i izvješćivanja uporabom sustava elektroničke razmjene podataka.

Sustav registracije i identifikacije gospodarskih subjekata (EORI sustav)

Članak 13.

Ministar financija pravilnikom propisuje način dodjeljivanja, određivanja, korištenja i poništavanja registracijskog i identifikacijskog broja gospodarskog subjekta (EORI broj - engl. „*Economic Operators Registration and Identification number*“; u daljnjem tekstu: EORI broj), obrazac zahtjeva za EORI broj, sadržaj potvrde o EORI broju, strukturu EORI broja, sadržaj evidencije o EORI brojevima te korištenje podataka koji se prikupljaju i razmjenjuju u postupku dodjele EORI broja za primjenu sustava uspostavljenog u skladu s člankom 16. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 952/2013.

Carinsko zastupanje

Članak 14.

Uvjeti za pružanje usluge carinskog zastupanja u Republici Hrvatskoj od strane osobe koja u Republici Hrvatskoj ima poslovni nastan uređuju se posebnim zakonom.

Nadležnost za donošenje odluka koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva

Članak 15.

(1) Uz uvažavanje odredbi carinskog zakonodavstva donesenog na razini Unije, nadležni carinski ured za donošenje odluka koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva određuje se posebnim propisima kojima se uređuje unutarnja organizacija i ustrojstvo Carinske uprave i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Carinska uprava na svojim internetskim stranicama objavljuje popis nadležnih carinskih ureda koji su određeni za zaprimanje zahtjeva za donošenje određenih odluka iz stavka 1. ovoga članka.

Korištenje usluge druge ovlaštene osobe za pregled robe, uzimanje uzoraka, analizu ili drugo odgovarajuće ispitivanje

Članak 16.

(1) Ako je potrebno provesti pregled robe, uzimanje uzoraka, analizu ili drugo odgovarajuće ispitivanje koje ne može provesti Carinska uprava, jednu ili više navedenih radnji na traženje

Carinske uprave može izvršiti druga ovlaštena osoba koja je za to odgovarajuća sukladno posebnim propisima.

(2) Druga ovlaštena osoba iz stavka 1. ovoga članka je stručnjak u smislu odredbi carinskog zakonodavstva, a čije usluge Carinska uprava može koristiti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

Oblik osiguranja kojim se jamči plaćanje očekivanog iznosa troškova

Članak 17.

(1) Ako je u postupku povodom zahtjeva za donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva, posebno u vezi s odlukama u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 952/2013 ili pružanje informacija u skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 952/2013, potrebno provesti analizu ili drugo odgovarajuće ispitivanje kod osobe iz članka 16. ovoga Zakona, carinski ured zaključkom će pozvati podnositelja zahtjeva da u roku od 30 dana od dana dostave zaključka dostavi odgovarajući oblik osiguranja kojim se jamči plaćanje očekivanog iznosa troškova sukladno članku 21. stavku 1. točki 2. podtočki a) ovoga Zakona.

(2) Ako podnositelj zahtjeva ne dostavi oblik osiguranja iz stavka 1. ovoga članka, carinski ured će donijeti rješenje o obustavi postupka.

Naknadna provjera

Članak 18.

(1) Ako carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije nije drugačije propisano, postupak naknadne provjere iz članka 48. Uredbe (EU) br. 952/2013 koji se vodi po službenoj dužnosti smatra se pokrenutim kada carinski ured poduzme bilo koju radnju sa svrhom vođenja postupka.

(2) Carinski ured o pokrenutom postupku iz stavka 1. ovoga članka obavještava osobe na koje se ta provjera odnosi dostavom obavijesti o provođenju postupka naknadne provjere, u slučaju:

1. kada se naknadna provjera mora provesti u poslovnim prostorima posjednika robe ili posjednikovog zastupnika, prostorima druge osobe koja je izravno ili neizravno uključena u te radnje u poslovnom svojstvu ili bilo koje druge osobe koja je u posjedu tih isprava i podataka u poslovne svrhe i/ili
2. kada su u vezi započete naknadne provjere potrebne aktivnosti osobe na koju se naknadna provjera odnosi (dostava isprava, davanje izjava i sl.).

(3) Obavijest o provođenju postupka naknadne provjere predaje se osobi:

1. najkasnije osam dana prije predviđenog postupanja iz stavka 2. ovoga članka ili
2. neposredno prije početka radnje naknadne provjere ako bi obavještavanje u roku iz točke 1. ovoga stavka umanjilo učinkovitost naknadne provjere ili bi se ugrozila svrha naknadne provjere.

(4) Iznimno od stavka 3. točke 2. ovoga članka, ako to okolnosti slučaja zahtijevaju, obavijest se može izreći usmeno, o čemu se unosi zabilješka u zapisniku o izvršenoj službenoj radnji.

(5) Ako carinski ured to smatra opravdanim, dostava obavijesti o provođenju naknadne provjere može se dostaviti osobi na koju se naknadna provjera odnosi i u drugim slučajevima od onih opisanih u stavku 2. ovoga članka.

Zlouporaba prava u carinskom postupanju

Članak 19.

(1) Zlouporabom prava u carinskom postupanju smatra se svako postupanje deklaranta, posjednika robe ili druge osobe koja je na bilo koji način izravno ili neizravno povezana s deklariranom robom, usmjereno na:

1. prikrivanje stvarne namjere, cilja ili osnove raspolaganja s deklariranom robom na carinskom području Unije
2. prijevarno izbjegavanje plaćanja carine i drugih javnih davanja na carinskom području Unije, uključujući i stvaranje uvjeta za prijevarno izbjegavanje plaćanja carine i drugih javnih davanja.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka, osobito se smatra da deklarant, posjednik robe ili druga osoba koja je na bilo koji način izravno ili neizravno povezana s deklariranom robom zloupotrebljava pravo u carinskom postupanju ako:

1. sklapa fiktivne ili prividne pravne poslove u vezi s deklariranom robom ili sudjeluje u sklapanju ili izvršavanju takvih pravnih poslova
2. organizira ili planira provedbu fiktivnih isporuka, primitaka ili kretanja deklarirane robe ili izravno ili neizravno sudjeluje u njima
3. izravno ili neizravno sudjeluje u krivotvorenju carinske, poslovne, prijevozne ili druge dokumentacije u vezi s deklariranom robom ili u korištenju takve krivotvorene dokumentacije
4. neovlašteno ili samovoljno koristi podatke drugih osoba radi obavljanja ili stvaranja uvjeta za obavljanje prijevarnih radnji, postupanja i raspolaganja s deklariranom robom
5. zlouporabom povjerenja, prijevarnim, lažnim ili obmanjujućim radnjama obavlja radnje, postupanja ili raspolaganja s deklariranom robom ili stvara uvjete za takve radnje, postupanja ili raspolaganja.

(3) Svako postupanje u kojem se kao primatelj robe deklarira ili navede nepostojeća osoba ili osoba bez čijeg znanja i volje je korišten njezin identitet ili njezini drugi podaci zlouporaba je prava u carinskom postupanju u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Ako se provjerom carinske deklaracije ili na drugi način utvrde okolnosti iz kojih proizlazi da bi deklarirana roba mogla biti predmet zlouporabe prava u carinskom postupanju carinski ured pokreće postupak utvrđivanja zlouporabe prava u carinskom postupanju.

(5) Ako su okolnosti iz stavka 4. ovoga članka utvrđene:

1. prije puštanja robe, carinski ured odmah obavještava deklaranta o pokretanju postupka utvrđivanja zlouporabe prava u carinskom postupanju, a po potrebi i druge osobe koje su na bilo koji način izravno ili neizravno povezane s deklariranom robom (u daljnjem tekstu: subjekt provjere zlouporabe prava), dostavom obavijesti o sumnji u zlouporabu prava u carinskom postupanju. Za vrijeme dok traje postupak utvrđivanja zlouporabe prava u carinskom postupanju roba ne može biti puštena deklarantu na slobodno raspolaganje
2. nakon puštanja robe, obavještavanje o pokretanju postupka utvrđivanja zlouporabe prava u carinskom postupanju provodi se uz odgovarajuću primjenu članka 18. ovoga Zakona.

(6) Obavijest o sumnji u zlouporabu prava iz stavka 5. ovoga članka (u daljnjem tekstu: obavijest o sumnji u zlouporabu prava) sadrži utvrđeno činjenično stanje, obrazloženje okolnosti i razloga iz kojih proizlazi da je deklarirana roba predmet zlouporabe prava u carinskom postupanju, uputu subjektu provjere zlouporabe prava o načinu i rokovima dostave očitovanja na obavijest o sumnji u zlouporabu prava te posljedicama u slučaju ako ne dostavi traženo očitovanje.

(7) Subjekt provjere zlouporabe prava dužan je dostaviti obrazloženo očitovanje o činjenicama i okolnostima navedenim u obavijesti o sumnji u zlouporabu prava te za svoje tvrdnje dostaviti dokaze u roku od deset dana od dana dostave obavijesti o sumnji u zlouporabu prava. Ako subjekt provjere zlouporabe prava u ostavljenom roku ne dostavi očitovanje smatra se da je suglasan s činjenicama i okolnostima navedenim u obavijesti o sumnji u zlouporabu prava.

(8) U postupku utvrđivanja zlouporabe prava u carinskom postupanju carinski ured koristi sva dokazna sredstva za utvrđivanje relevantnih činjenica, uključujući obavijesti i informacije prikupljene u skladu s propisima koji uređuju administrativnu suradnju i razmjenu informacija s drugim državama. U postupku utvrđivanja zlouporabe prava u carinskom postupanju subjekti provjere zlouporabe prava ne mogu se pozvati na to da ne odgovaraju za raspolaganje robom.

(9) O utvrđenoj zlouporabi prava u carinskom postupanju carinski ured donosi rješenje.

(10) U rješenju iz stavka 9. ovoga članka carinski ured određuje oduzimanje robe, a ako je utvrđeno da je prijevoznik zlouporabio pravo u carinskom postupanju određuje se i oduzimanje prijevoznog sredstva koje je korišteno za prijevoz robe.

(11) Roba i prijevozno sredstvo iz stavka 10. ovoga članka oduzet će se i u slučaju ako nisu u vlasništvu osobe koja je zlouporabila prava u carinskom postupanju. Oduzimanje robe i prijevoznog sredstva ne utječe na prava trećih osoba za naknadu štete od osobe od koje su roba i prijevozno sredstvo oduzeti.

(12) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 9. ovoga članka ne odgađa njegovo izvršenje.

*Knjiženja i druga evidentiranja***Članak 20.**

- (1) Evidencije koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva moraju biti sukladne s poreznim, knjigovodstvenim i drugim evidencijama i ispravama osobe ili osoba na koje se odnose.
- (2) Evidencije iz stavka 1. ovoga članka obuhvaćaju i sve pripadajuće knjigovodstvene i carinske isprave koje se odnose na podatke upisane u evidenciju.
- (3) U svrhu provedbe carinske provjere i naknadne provjere evidencije se moraju predložiti i učiniti dostupnima carinskom uredu.

*Naknade i troškovi***Članak 21.**

- (1) Sukladno članku 52. stavku 2. Uredbe (EU) br. 952/2013:

1. Carinskoj upravi plaća se naknada za pružanje sljedećih posebnih usluga:

- a) prisutnost, ako se tako zahtijeva, carinskog osoblja izvan službenog radnog vremena ili u prostorima izvan prostora carine
- b) analizu ili stručno izvješće o robi, provedenu odnosno izrađeno od strane Carinske uprave, u vezi s odlukama koje su donesene prema članku 33. Uredbe (EU) br. 952/2013 ili pružanjem informacija u skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 952/2013

2. Carinska uprava zahtijeva povrat troškova za pružanje sljedećih posebnih usluga:

- a) analizu ili stručno izvješće o robi, provedenu odnosno izrađeno od strane druge ovlaštene osobe iz članka 16. ovoga Zakona
- b) vraćanje robe podnositelju zahtjeva u vezi s odlukama koje su donesene prema članku 33. Uredbe (EU) br. 952/2013 ili pružanjem informacija u skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 952/2013
- c) pregled ili uzorkovanje robe s ciljem provjere ili uništenja robe
- d) iznimne mjere provjere, kada su potrebne zbog prirode robe ili potencijalnog rizika.

- (2) Pravo Carinske uprave za povrat troškova iz stavka 1. točke 2. ovoga članka obuhvaća:

- 1. poštanske pristojbe u slučaju iz stavka 1. točke 2. podtočke b) ovoga članka
- 2. iznos stvarnih troškova u slučajevima iz stavka 1. točke 2. podtočki a), c) i d) ovoga članka.

(3) U slučaju iz stavka 2. točke 2. ovoga članka, iznos stvarnih troškova je iznos koji je Carinska uprava platila ili treba platiti za obavljenju uslugu od strane trećih osoba.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje način obračuna i tarifu naknada iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.

POGLAVLJE III. KONVERZIJA VALUTE

Konverzija valute

Članak 22.

(1) Sukladno članku 53. stavku 1. točki (a) Uredbe (EU) br. 952/2013, za konverziju druge valute u kune primjenjuje se srednji tečaj za devize prema kuni iz tečajne liste koju objavljuje Hrvatska narodna banka.

(2) Ako druga valuta iz stavka 1. ovoga članka ne kotira na deviznom tržištu u Republici Hrvatskoj, konverzija u kune provodi se na osnovu srednjeg tečaja eura prema kuni, uz korištenje tečaja koji objavljuju financijski servisi i koji je izračunat na osnovi srednjih tečajeva stranih valuta prema euru. Ako nije dostupan tečaj stranih valuta prema euru, primjenjuje se tečaj stranih valuta prema američkom dolaru.

(3) Izračun tečaja iz stavka 2. ovoga članka Carinska uprava objavljuje na svojim internetskim stranicama.

DIO DRUGI ČIMBENICI NA TEMELJU KOJIH SE PRIMJENJUJE UVOZNA ILI IZVOZNA CARINA I DRUGE MJERE U VEZI S TRGOVINOM ROBOM

Izdavanje potvrde o nepovlaštenom podrijetlu robe

Članak 23.

(1) Potvrdu o nepovlaštenom podrijetlu robe sukladno članku 61. stavku 3. Uredbe (EU) br. 952/2013 izdaje Hrvatska gospodarska komora.

(2) Hrvatska gospodarska komora potvrdu o nepovlaštenom podrijetlu robe izdaje ako su ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde o podrijetlu robe i ako roba na koju se potvrda odnosi odgovara kriterijima za stjecanje nepovlaštenog podrijetla.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje obrazac zahtjeva za izdavanje potvrde o nepovlaštenom podrijetlu i obrazac potvrde o nepovlaštenom podrijetlu.

*Provedbeni propisi o provedbi mjera zajedničke tarifne, trgovinske i
poljoprivredne politike*

Članak 24.

- (1) Ministar financija pravilnikom propisuje posebna pravila primjene sustava carinskih kvota kojima se upravlja prema kronološkom redu datuma prihvatanja carinskih deklaracija.
- (2) Ministar financija pravilnikom propisuje posebna pravila postupanja koja se poduzimaju prilikom izvoza robe obuhvaćene izvoznim subvencijama i izvankvotnog šećera.

**DIO TREĆI
CARINSKI DUG I OSIGURANJA**

Davanje osiguranja

Članak 25.

Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete i način polaganja, primjene i povrata oblika osiguranja te druge posebnosti vezano za osiguranje carinskog duga koji je nastao ili bi mogao nastati, uključujući i druga javna davanja koja se naplaćuju za robu koja se uvozi ili izvozi.

Opći rok za plaćanje carinskog duga

Članak 26.

U provedbi članka 108. stavka 1. podstavka 1. i prve rečenice podstavka 2. Uredbe (EU) br. 952/2013, iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu o kojem se dužnik obavješćuje, dužnik je dužan platiti u roku od deset dana od dana obavješćivanja.

Odgoda plaćanja carinskog duga

Članak 27.

- (1) Ako su rokovi na koje se odnosi članak 111. stavci 3. i 4. Uredbe (EU) br. 952/2013:
1. tjedni, iznos uvozne ili izvozne carine u vezi s kojim je plaćanje bilo odgođeno, plaća se najkasnije u petak, četvrti tjedan nakon dotičnog tjedna
 2. mjesečni, iznos uvozne ili izvozne carine u vezi s kojim je plaćanje bilo odgođeno, plaća se najkasnije 16. dan u mjesecu nakon dotičnog mjeseca.
- (2) Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete i način ostvarivanja odgode plaćanja i drugih pogodnosti plaćanja carinskog duga sukladno člancima 110. i 112. Uredbe (EU) br. 952/2013.

DIO ČETVRTI
UNOS ROBE NA CARINSKO PODRUČJE UNIJE

Prijevoz na primjereno mjesto

Članak 28.

U provedbi članka 135. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013, ako carinski ured osobi koja unosi robu u carinsko područje Unije nije odredio posebne upute o prijevozu robe do carinskog ureda koji je određen odnosno do drugog mjesta koje je određeno ili odobreno ili u slobodnu zonu, prijevoz robe se mora izvršiti ekonomski opravdanim putem.

Oduzimanje i prodaja robe radi namirenja carinskog duga zbog nezakonitog postupanja

Članak 29.

(1) Ako se utvrdi da je roba bila nezakonito unesena u carinsko područje Unije ili se tu nezakonito nalazi, da je nezakonito izuzeta ispod carinskog nadzora ili da se s njom na drugi način nezakonito raspolaže u smislu carinskog zakonodavstva, carinski ured može poduzeti sve radnje radi osiguranja naplate carinskog duga i drugih javnih davanja (u daljnjem tekstu ovoga članka: dug) razmjerno svrsi koja se želi postići, uključujući i privremeno oduzimanje robe.

(2) O privremenom oduzimanju robe carinski ured izdaje potvrdu te u roku od 30 dana donosi rješenje s rokom zadržavanja robe do okončanja postupka obračuna i naplate duga.

(3) Roba koja je privremeno oduzeta smješta se u prostor određen od strane carinskog ureda na rizik i trošak osobe koja je nezakonito postupala.

(4) Ako se podnese primjereni oblik osiguranja plaćanja u visini pripadajućeg duga, privremeno oduzeta roba vratit će se osobi od koje je oduzeta. Preuzimanje robe je moguće nakon plaćanja troškova iz stavka 3. ovoga članka.

(5) U rješenju o naplati duga za privremeno oduzetu robu carinski ured određuje da će u slučaju neplaćanja duga u ostavljenom roku privremeno oduzeta roba biti trajno oduzeta.

(6) O trajnom oduzimanju robe iz stavka 5. ovoga članka carinski ured donosi rješenje.

(7) Rješenje iz stavka 6. ovoga članka donosi se i u slučaju kada roba nije vlasništvo osobe koja je s robom nezakonito postupala. Oduzimanje robe ne utječe na prava trećih osoba za naknadu štete od osobe od koje je roba oduzeta.

(8) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavaka 2. i 6. ovoga članka ne odgađa njegovo izvršenje.

*Mjere za prepoznavanje robe***Članak 30.**

Ako je sukladno članku 192. Uredbe (EU) br. 952/2013 stavljeno sredstvo za prepoznavanje robe, prijevoznik, deklarant ili druga osoba odgovorna za robu, dužna je primjereno zaštititi od oštećenja odnosno uništenja i spriječiti oštećenje, uništenje ili uklanjanje stavljenog sredstva za prepoznavanje robe.

*Izdavanje potvrde o pogodnosti sredstva za međunarodni prijevoz robe pod carinskom plombom***Članak 31.**

Kada je to propisano međunarodnim ugovorom, carinski ured može izdavanjem potvrde prethodno odobriti cestovna vozila, prikolice, poluprikolice ili kontejnere kao pogodne za međunarodni prijevoz robe pod carinskom plombom.

DIO PETI
OPĆA PRAVILA O CARINSKOM STATUSU, STAVLJANJU ROBE U CARINSKI
POSTUPAK, PROVJERI, PUŠTANJU I
RASPOLAGANJU ROBOM

*Carinska deklaracija, obavijesti i obrazac obračuna davanja kod usmene deklaracije***Članak 32.**

Ministar financija pravilnikom propisuje način podnošenja i popunjavanja carinske deklaracije i obavijesti, formate i oznake koje se koriste pri popunjavanju carinske deklaracije i obavijesti te oblik i sadržaj obrasca obračuna davanja kod usmene deklaracije.

*Mjesto i vrijeme pregleda robe***Članak 33.**

(1) U svrhu provedbe članka 238. stavka 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 2015/2447:

1. službeno radno vrijeme carinskih ureda je radno vrijeme određeno posebnim propisom kojim se uređuje unutarnja organizacija i ustrojstvo Carinske uprave
2. prostor carine je prostor određen člankom 7. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Carinska uprava na svojim internetskim stranicama objavljuje službeno radno vrijeme carinskih ureda.

(3) Carinski ured u svom prostoru na prikladnom mjestu mora istaknuti službeno radno vrijeme carinskog ureda.

*Oslobođenje od carina temeljem Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009
i njezinih provedbenih propisa te međunarodnih ugovora*

Članak 34.

(1) Ako posebnim propisima nije propisano drugačije, za izdavanje potvrda odnosno drugih odgovarajućih isprava u vezi dokazivanja statusnih ili drugih relevantnih pitanja važnih za ostvarivanje prava na oslobođenje od carina iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 i njezinih provedbenih propisa te međunarodnih ugovora nadležno je središnje tijelo državne uprave sukladno propisanom djelokrugu.

(2) Nadzor nad robom za koju je odobreno oslobođenje od carine provodi Carinska uprava.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete i način ostvarivanja oslobođenja od carina u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1186/2009 i njezinim provedbenim propisima te međunarodnim ugovorima.

**DIO ŠESTI
SLOBODNE ZONE**

Osnivanje slobodnih zona

Članak 35.

Osnivanje slobodnih zona, upravljanje slobodnim zonama, uvjeti za obavljanje gospodarskih djelatnosti u slobodnim zonama i uvjeti poslovanja u slobodnim zonama uređeno je posebnim propisom.

Odluka o vođenju evidencije

Članak 36.

(1) U provedbi članka 214. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013, osoba koja je stekla status korisnika slobodne zone temeljem posebnog propisa iz članka 35. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: korisnik slobodne zone), dužna je voditi evidenciju o smještaju, izradi ili preradi robe ili prodaji ili nabavi robe u slobodnoj zoni, u obliku i načinu vođenja evidencije koji na njegov zahtjev odobrava carinski ured.

(2) Korisnik slobodne zone ne može obavljati djelatnost u slobodnoj zoni koja obuhvaća postupanje s robom na način naveden u stavku 1. ovoga članka, bez odobrenja o obliku i načinu vođenja evidencije.

(3) Ako se izdano odobrenje o obliku i načinu vođenja evidencije poništi ili opozove, s robom koja preostane postupa se kao s robom koja je unesena ili ponovno unesena u carinsko područje Unije.

*Obveza osnivača slobodne zone***Članak 37.**

Osoba koja ima status osnivača slobodne zone temeljem posebnog propisa iz članka 35. ovoga Zakona dužna je bez odgode obavijestiti carinski ured o zaključenju, izmjeni, dopuni ili prestanku važenja ugovora kojeg je zaključila s korisnikom slobodne zone.

DIO SEDMI

**POSEBNOSTI NADZORA NAD ROBOM KOJA SE PRODAJE U PRODAJNOM MJESTU
U ZRAČNIM LUKAMA UNIJE I LUKAMA
UNIJE OTVORENIM ZA MEĐUNARODNI PROMET**

*Prodajno mjesto u zračnim lukama Unije i lukama Unije otvorenim
za međunarodni promet*

Članak 38.

Prodajno mjesto u zračnim lukama Unije i lukama Unije otvorenim za međunarodni promet je prodajno mjesto, smješteno nakon mjesta izlazne carinske kontrole, u kojem se prodaje roba putnicima koji putuju u zemlje ili na teritorije izvan carinskog područja Unije (u daljnjem tekstu: prodajno mjesto).

Roba koja se može prodavati u prodajnom mjestu

Članak 39.

- (1) U prodajnom mjestu držatelj može prodavati robu Unije i robu koja nije roba Unije.
- (2) U prodajnom mjestu roba koja nije roba Unije može se prodavati nakon što je za to prodajno mjesto carinski ured izdao odobrenje za vođenje prostora za smještaj za carinsko skladištenje robe (carinsko skladište) u kojem je odobrena maloprodaja u skladu s člankom 201. točkom (a) Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 2015/2446.
- (3) Roba koja nije roba Unije može se prodati putniku koji će robu iznijeti iz carinskog područja Unije, što putnik dokazuje predloženjem ukrcajne karte s naznačenim odredištem izvan carinskog područja Unije.
- (4) Putnikom iz stavka 3. ovoga članka smatra se i član posade prijevoznog sredstva s odredištem izvan carinskog područja Unije što dokazuje predloženjem odgovarajućih identifikacijskih isprava i drugih isprava iz kojih je razvidno da je član posade tog prijevoznog sredstva.

Identifikacija robe kupljene u prodajnom mjestu

Članak 40.

- (1) Držatelj prodajnog mjesta dužan je voditi i evidenciju iz koje je vidljiva povezanost između broja računa kojim je roba prodana i ukrcajne karte s naznačenim odredištem izvan carinskog područja Unije (ukrcajna propusnica s brojem leta u zračnom prometu ili prijevozna

karta u pomorskom prometu) i odgovarajuće identifikacijske isprave ili druge isprave člana posade prijevoznog sredstva s odredištem izvan carinskog područja Unije.

(2) Putnik je dužan račun iz stavka 1. ovoga članka čuvati dok ne napusti carinsko područje Unije.

Postupanje s prodanom robom koja nije roba Unije

Članak 41.

(1) Držatelj prodajnog mjesta dužan je prodanu robu koja nije roba Unije prije predaje putniku staviti u vrećicu i na zatvorenu vrećicu staviti oznaku na način koji onemogućuje odstranjivanje oznake bez oštećenja.

(2) Robu stavljen u vrećicu na način naveden u stavku 1. ovoga članka putnik ne smije ustupiti drugoj osobi, odstraniti ili oštetiti oznaku s vrećice ili upotrijebiti ili potrošiti robu sve dok se nalazi na carinskom području Unije.

Mjere nadzora kod držatelja prodajnog mjesta

Članak 42.

(1) Carinski ured može u provedbi nadzora u skladu s ovim dijelom Zakona kod držatelja prodajnog mjesta:

1. provjeravati evidencije koje je držatelj prodajnog mjesta dužan voditi u skladu s carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije i člankom 40. ovoga Zakona
2. provjeravati evidencije koje držatelj prodajnog mjesta vodi u skladu s posebnim propisima koji uređuju obavljanje djelatnosti trgovine
3. pregledati robu i dokumentaciju u vezi s robom koju držatelj prodajnog mjesta drži u prostoru prodajnog mjesta
4. zatražiti da držatelj prodajnog mjesta, radi provjere pravilnosti poslovanja, izradi popis sve robe ili pojedine vrste robe na zalihama u prostoru prodajnog mjesta.

(2) Evidencije i pripadajuće isprave o nabavi i prodaji robe prodajnog mjesta, moraju se voditi, držati i čuvati u prostoru tog prodajnog mjesta.

(3) Držatelju prodajnog mjesta obračunat će se carinski dug za robu za koju ne može dokazati da ju je prodao putniku iz članka 39. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

DIO OSMI
RASPOLAGANJE ROBOM

Prodaja robe

Članak 43.

U svrhu provedbe članka 250. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 2015/2447, roba koja je ustupljena u korist države i oduzeta roba (u daljnjem tekstu: ustupljena i oduzeta roba) prodaje se u postupku javne prodaje ako odredbama ovoga Zakona nije drugačije propisano.

Besplatna dodjela robe

Članak 44.

(1) Ako u okolnostima konkretnog slučaja prodaja robe iz članka 43. ovoga Zakona ne predstavlja odgovarajući način za postizanje svrhe učinkovitog i ekonomičnog reguliranja pitanja robe, pod uvjetom provedbe carinskih formalnosti za postupak puštanja robe u slobodan promet i uređenja pitanja carinskog duga propisanim carinskim zakonodavstvom, ustupljena i oduzeta roba može se besplatno dodijeliti tijelima državne uprave i drugim državnim tijelima te tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, ako je ta roba potrebna za obavljanje njihove djelatnosti.

(2) Ako ustupljena i oduzeta roba predstavlja predmete povijesne, arheološke, etnografske, kulturne, umjetničke ili znanstvene vrijednosti ili je podobna za obavljanje humanitarne ili socijalne djelatnosti, osim tijelima i uz uvjete iz stavka 1. ovoga članka, može se besplatno dodijeliti i drugim osobama za obavljanje odnosne djelatnosti, ako je to u javnom interesu.

(3) Odluku o besplatnoj dodjeli robe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, Vlada Republike Hrvatske može za donošenje odluke o besplatnoj dodjeli robe ovlastiti povjerenstvo koje čine predstavnici ministarstava nadležnih za financije, socijalnu skrb, gospodarstvo i kulturu.

(5) Odluka o besplatnoj dodjeli robe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije upravni akt.

Neposredna prodaja i žurna besplatna dodjela robe

Članak 45.

(1) Iznimno od članka 43. i članka 44. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, carinski ured može odmah i neposredno prodati ili besplatno dodijeliti ustupljenu i oduzetu robu, ako se radi o životinjama, biljkama, hrani i drugoj lako pokvarljivoj robi, robi kojoj je propisom ograničen rok uporabe ili robi za koju to zahtijevaju sigurnosni razlozi ili su za njezino čuvanje ili održavanje potrebni troškovi nerazmjerni njezinoj vrijednosti ili drugi osobito opravdani razlozi.

(2) O postupanju iz stavka 1. ovoga članka carinski ured donosi odluku koja nije upravni akt.

*Posebnosti kod ustupanja robe***Članak 46.**

(1) Ako vlasnik robe ili druga osoba odgovorna za obveze iz članka 198. Uredbe (EU) br. 952/2013 nisu poznati ili se iz okolnosti slučaja može zaključiti da je roba koja nije roba Unije napuštena, carinski ured provodi postupak objave činjenica bitnih za uređenje položaja robe na način da javno pozove vlasnika da se javi u roku iz članka 249. stavka 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 2015/2447.

(2) Javni poziv iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se na oglasnoj ploči carinskog ureda i na internetskoj stranici Carinske uprave, a sadrži:

1. opis robe
2. druge podatke u vezi s robom, ako su carinskom uredu poznati
3. upozorenje vlasniku da će se smatrati da je podnio zahtjev za ustupanje u korist Republike Hrvatske ako se ne javi u roku iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U slučaju da se vlasnik robe ne javi, protekom roka iz stavka 1. ovoga članka od dana objave na oglasnoj ploči carinskog ureda odnosno na internetskoj stranici Carinske uprave, ovisno o tome što je kasnije, roba se smatra ustupljenom u korist Republike Hrvatske i s robom se postupa na način:

1. određen člancima 43. i 44. ovoga Zakona ili
2. da će se uništiti pod carinskim nadzorom ako se:
 - a) ne može prodati ili besplatno dodijeliti jer za navedeno postupanje postoje zapreke sukladno carinskom zakonodavstvu ili posebnim propisima
 - b) iz bilo kojeg razloga nije uspjela prodati ili besplatno dodijeliti.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako se radi o životinjama, biljkama, hrani i drugoj lako pokvarljivoj robi, robi kojoj je upitan propisom ograničen rok uporabe u odnosu na rok iz stavka 1. ovoga članka ili robi za koju to zahtijevaju sigurnosni razlozi ili su za njezino čuvanje ili održavanje potrebni troškovi nerazmjerni njezinoj vrijednosti ili drugi osobito opravdani razlozi:

1. carinski ured može odmah i neposredno prodati robu ili
2. će se roba uništiti pod carinskim nadzorom ako se ne može prodati jer za navedeno postupanje postoje zapreke sukladno carinskom zakonodavstvu ili posebnim propisima

(5) Ako se vlasnik robe javi u roku iz stavka 1. ovoga članka, a nakon prodaje iz stavka 4. točke 1. ovoga članka, na zahtjev mu se vraća dio novčanih sredstava dobivenih prodajom, a koji čini razlika između ostvarene prodajne cijene i troškova nastalih radi uređenja položaja robe uvećanih za iznos pripadajućeg carinskog duga i drugih javnih davanja.

*Provedbeni propis***Članak 47.**

Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete za provedbu i način postupanja sudionika u postupcima prikupljanja, smještaja, čuvanja i prodaje oduzete i ustupljene robe te način obračuna i raspodjele sredstava dobivenih prodajom, postupak besplatne dodjele oduzete i ustupljene strane robe te uništenja robe.

DIO DEVETI
ODREDBE O CARINSKOJ PROVEDBI PRAVA
INTELEKTUALNOG VLASNIŠTVA

Nadležnost za donošenje odluka koje se odnose na carinsku provedbu prava intelektualnog vlasništva

Članak 48.

(1) Nadležni carinski ured za donošenje odluka koje se odnose na carinsku provedbu prava intelektualnog vlasništva sukladno Uredbi (EU) br. 608/2013 određuje se posebnim propisima kojima se uređuje unutarnja organizacija i ustrojstvo Carinske uprave i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Carinska uprava na svojim internetskim stranicama objavljuje popis carinskih ureda koji su određeni za zaprimanje zahtjeva za donošenje određenih odluka iz stavka 1. ovoga članka.

Odluke koje se odnose na carinsku provedbu prava intelektualnog vlasništva

Članak 49.

(1) Ako zakonodavstvom Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva nije drugačije propisano, carinski ured donošenjem rješenja odlučuje u vezi nacionalnog zahtjeva ili zahtjeva Unije, obustave puštanja robe ili zadržavanja robe do okončanja sudskog postupka za utvrđivanje je li pravo intelektualnog vlasništva bilo povrijeđeno te uništenja robe.

(2) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa njegovo izvršenje.

Odgovornost te troškovi smještaja, čuvanja, rukovanja i održavanja robe

Članak 50.

(1) Za vrijeme obustavljanja puštanja robe ili zadržavanja robe, odgovornost i troškove smještaja, čuvanja, rukovanja i održavanja robe snosi deklarant ili posjednik robe.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je carinski ured u roku i na način propisan Uredbom (EU) br. 608/2013 obaviješten o pokretanju sudskog postupka za utvrđivanje je li pravo intelektualnog vlasništva bilo povrijeđeno, odgovornost i troškovi smještaja, čuvanja, rukovanja i održavanja robe prelaze na nositelja odobrenja od trenutka obavješćivanja carinskog ureda.

(3) Odgovornost te troškovi smještaja, čuvanja, rukovanja i održavanja robe iz stavka 2. ovoga članka obveze su nositelja odobrenja do završetka postupka carinske provedbe prava intelektualnog vlasništva.

(4) Ako u postupku za utvrđivanje je li pravo intelektualnog vlasništva bilo povrijeđeno sud donese drugačiju odluku od navedenog u stavcima 2. i 3. ovoga članka, odgovornost i troškovi smještaja, čuvanja, rukovanja i održavanja robe prelaze na osobu kako je navedeno u odluci suda.

(5) Primjena ovoga članka ne utječe na pravo carinskog ureda da odredi uvjete i druge posebnosti smještaja robe pod carinskim nadzorom tijekom razdoblja obustavljanja puštanja robe ili zadržavanja robe.

Uništenje robe pod carinskim nadzorom

Članak 51.

(1) Uništenje robe obavlja se pod carinskim nadzorom, pod odgovornošću i na trošak nositelja odobrenja.

(2) Ako sud pravomoćnom odlukom utvrdi da se robom povređuje neko od prava intelektualnog vlasništva i odredi uništenje robe, primjenjuju se carinski propisi o uništenju pod carinskim nadzorom robe koja nije roba Unije.

(3) S ostacima i otpacima koji preostanu nakon uništenja robe postupaju se u skladu s carinskim propisima.

Nemogućnost naplate troškova na teret državnog proračuna Republike Hrvatske

Članak 52.

Troškovi koji nastanu u vezi s carinskom provedbom prava intelektualnog vlasništva ne smiju pasti na teret državnog proračuna Republike Hrvatske.

Neispunjavanje obveza nositelja odobrenja

Članak 53.

(1) Ne isključujući primjenu drugih mjera propisanih Uredbom (EU) br. 608/2013 za slučaj neispunjenja obveza nositelja odobrenja, carinski ured će opozvati nacionalno odobrenje ili obustaviti postupanje Carinske uprave do isteka razdoblja tijekom kojeg mora poduzimati mjere ako nositelj odobrenja ne podmiri troškove i/ili ne ispuni drugu obvezu iz članaka 50. i 51. ovoga Zakona.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, novi nacionalni zahtjev za mjere istog podnositelja zahtjeva može biti odobren odnosno obustava postupanja ukinuta tek nakon što nositelj prava podmiri prethodno nastale troškove odnosno ispuni drugu obvezu iz članaka 50. i 51. ovoga Zakona.

*Provedbeni propis***Članak 54.**

Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete smještaja i postupanja s robom za vrijeme obustavljanja puštanja robe ili zadržavanja robe i provedbu postupka u skladu s odredbama Uredbe (EU) br. 608/2013 i njezinih provedbenih propisa.

**DIO DESETI
POSTUPOVNE ODREDBE***Primjena zakona koji uređuje porezni postupak***Članak 55.**

Ako carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije i ovim Zakonom nije drugačije određeno, za postupanje u provedbi carinskog zakonodavstva primjenjuju se odredbe Općeg poreznog zakona (Narodne novine, br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13 i 26/15).

*Primjena zakona koji uređuje opći upravni postupak***Članak 56.**

Ako zakonodavstvom Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i ovim Zakonom nije drugačije određeno, za postupanje u okviru mjera carinske provedbe prava intelektualnog vlasništva primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09).

*Upravne pristojbe***Članak 57.**

Za spise i radnje koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva donesenog na razini Unije, zakonodavstva Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i ovoga Zakona ne plaćaju se upravne pristojbe.

*Pravo žalbe***Članak 58.**

(1) Protiv prvostupanjskog rješenja ili druge prvostupanjske odluke Carinske uprave koji se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva donesenog na razini Unije, zakonodavstva Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i ovoga Zakona žalba se izjavljuje u roku od 15 dana od dana dostave prvostupanjskog rješenja odnosno druge prvostupanjske odluke.

(2) Drugostupanjski upravni postupak vodi nadležna ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak Ministarstva financija.

(3) Postupak po žalbi je hitan.

DIO JEDANAESTI
PREKRŠAJNE ODREDBE

POGLAVLJE I.
PREKRŠAJI PREMA OVOM ZAKONU

Najteži prekršaj prema ovom Zakonu

Članak 59.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 3.000,00 do 100.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako preko graničnog prijelaza u vrijeme kad granični prijelaz nije otvoren za promet ili izvan graničnoga prijelaza unese robu u carinsko područje Unije ili pokuša unijeti robu u carinsko područje Unije ili ako preko graničnog prijelaza u vrijeme kad granični prijelaz nije otvoren za promet ili izvan graničnoga prijelaza iznese robu iz carinskog područja Unije ili pokuša iznijeti robu iz carinskog područja Unije (članak 6. ovoga Zakona).

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Teški prekršaji prema ovom Zakonu

Članak 60.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 2.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako:

1. za izvršavanje službenih radnji iz članka 8. stavka 4. točke 1. ovoga Zakona ne osigura nesmetani pristup prostorima, objektima i poslovnim prostorijama koji su odobreni kao službeno mjesto ili ostalim prostorima koji su funkcionalno, stvarno, poslovno ili na bilo koji drugi način s njime povezani (članak 8. stavak 4. točka 2. ovoga Zakona)
2. ne omogućiti da službeno mjesto bude sigurno na način koji ne dopušta nezakoniti ulazak ili nema uređene odgovarajuće mjere za kontrolu pristupa kako bi se spriječio neovlašteni pristup (članak 8. stavak 4. točka 3. ovoga Zakona)
3. ne omogućiti da službeno mjesto bude odgovarajuće za kvalitetno držanje robe uzimajući u obzir i njezina prirodna svojstva (članak 8. stavak 4. točka 4. ovoga Zakona)
4. za pristup službenom mjestu osobi ili prijevoznom sredstvu ili robi koji je sudionik odnosno predmet službenih radnji iz članka 8. stavka 4. točke 1. ovoga Zakona naplati naknadu (članak 8. stavak 4. točka 5. ovoga Zakona)
5. ne dostavi podatke o redu vožnje ili letenja ili plovidbe ili druge podatke o planiranom ili stvarnom prometu osoba ili robe, odmah po saznanju odnosno u slučaju donošenja plana ili rasporeda ili reda vožnje ili letenja ili plovidbe odmah po donošenju (članak 8. stavak 4. točka 6. ovoga Zakona)

6. ne omogućiti uvid u evidencije o podacima iz članka 8. stavka 4. točke 6. ovoga Zakona (članak 8. stavak 4. točka 7. ovoga Zakona)
7. na traženje carinskog ureda ne ukloni robu ili predmete ili uređaje ili prometna sredstva koji se bez suglasnosti carinskog ureda nalaze na službenom mjestu ili ne postupi na takvo traženje u ostavljenom roku (članak 9. stavak 1. ovoga Zakona)
8. na traženje carinskog ureda ne napusti službeno mjesto ili ne napusti u ostavljenom roku (članak 9. stavak 2. ovoga Zakona)
9. najbližem carinskom uredu odmah ne podnese robu iz članka 11. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, ako je ima u posjedu ili njome raspolaže na bilo koji drugi način ili po bilo kojoj osnovi (članak 11. stavak 1. točka 2. ovoga Zakona)
10. evidenciju ne predoči ili ne učini dostupnom carinskom uredu (članak 20. stavak 3. ovoga Zakona)
11. ne spriječi oštećenje ili uništenje ili uklanjanje ili ukloni ili ošteti sredstvo za prepoznavanje robe stavljeno sukladno članku 192. Uredbe (EU) br. 952/2013 (članak 30. ovoga Zakona)
12. evidenciju o smještaju robe ili izradi robe ili preradi robe ili prodaji robe ili nabavi robe u slobodnoj zoni ne vodi ili ne vodi točno ili ne vodi potpuno ili ne vodi pravovremeno ili ne vodi u obliku ili na način odobren od carinskog ureda (članak 36. stavak 1. ovoga Zakona)
13. bez odobrenja o obliku i načinu vođenja evidencije obavlja djelatnost u slobodnoj zoni koja obuhvaća postupanje s robom na način naveden u članku 36. stavku 1. ovoga Zakona (članak 36. stavak 2. ovoga Zakona)
14. ne obavijesti ili ne obavijesti bez odgode carinski ured o zaključenju ili izmjeni ili dopuni ili prestanku važenja ugovora kojeg je zaključila s korisnikom slobodne zone (članak 37. ovoga Zakona)
15. ne vodi evidenciju iz koje je vidljiva povezanost između broja računa kojim je roba prodana i ukrcajne karte s naznačenim odredištem izvan carinskog područja Unije (ukrcajna propusnica s brojem leta u zračnom prometu ili prijevozna karta u pomorskom prometu) ili odgovarajuće identifikacijske isprave ili druge isprave člana posade prijevoznog sredstva s odredištem izvan carinskog područja Unije ili evidenciju vodi netočno ili nepotpuno ili nepravovremeno (članak 40. stavak 1. ovoga Zakona).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 600.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

*Lakši prekršaji prema ovom Zakonu***Članak 61.**

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 40.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako:

1. odmah ne obavijesti Carinsku upravu o svakoj spoznaji koja se odnosi na robu nezakonito unesenu u carinsko područje Unije ili koja se tu nezakonito nalazi ili koja je nezakonito izuzeta ispod carinskog nadzora ili kojom se na drugi način nezakonito raspolaže ili o drugim postupanjima protivnim carinskom zakonodavstvu (članak 11. stavak 1. točka 1. ovoga Zakona)
2. ne postupi po pravilima uporabe sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja Carinske uprave (članak 12. stavak 3. točka 2. ovoga Zakona)
3. evidenciju koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva ne vodi sukladno s poreznim ili knjigovodstvenim ili drugim evidencijama ili ispravama (članak 20. stavak 1. ovoga Zakona)
4. prijevoz robe ne izvrši ekonomski opravdanim putem (članak 28. ovoga Zakona)
5. u prodajnom mjestu prodaje robu koja nije roba Unije iako za to prodajno mjesto carinski ured nije izdao odobrenje za vođenje prostora za smještaj za carinsko skladištenje robe (carinsko skladište) u kojem je odobrena maloprodaja u skladu s člankom 201. točkom (a) Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 2015/2446 (članak 39. stavak 2. ovoga Zakona)
6. robu koja nije roba Unije proda putniku bez predočenja ukrcajne karte s naznačenim odredištem izvan carinskog područja Unije ili članu posade prijevoznog sredstva s odredištem izvan carinskog područja Unije bez predočenja odgovarajućih identifikacijskih isprava ili drugih isprava iz kojih je razvidno da je član posade tog prijevoznog sredstva (članak 39. stavci 3. i 4. ovoga Zakona)
7. ne čuva račun iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona dok ne napusti carinsko područje Unije (članak 40. stavak 2. ovoga Zakona)
8. prodanu robu koja nije roba Unije prije predaje putniku ne stavi u vrećicu ili na zatvorenu vrećicu ne stavi oznaku na način koji onemogućuje odstranjivanje oznake bez oštećenja (članak 41. stavak 1. ovoga Zakona)
9. robu stavljen u vrećicu na način naveden u članku 41. stavku 1. ovoga Zakona ustupi drugoj osobi ili odstrani ili ošteti oznaku s vrećice ili upotrijebi ili potroši robu dok se nalazi na carinskom području Unije (članak 41. stavak 2. ovoga Zakona)
10. evidenciju ili pripadajuću ispravu o nabavi ili prodaji robe prodajnog mjesta ne vodi ili ne drži ili ne čuva u prostoru tog prodajnog mjesta (članak 42. stavak 2. ovoga Zakona).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

POGLAVLJE II. PREKRŠAJI PREMA UREDBI (EU) br. 952/2013

Najteži prekršaji prema Uredbi (EU) br. 952/2013

Članak 62.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 3.000,00 do 100.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako:

1. u carinsko područje Unije robu unese na skriven način ili u carinsko područje Unije robu na skriven način pokuša unijeti ili iz carinskog područja Unije robu iznese na skriven način ili iz carinskog područja Unije robu na skriven način pokuša iznijeti (članak 134. i članak 267. Uredbe (EU) br. 952/2013)
2. nezakonito izuzme ispod carinskog nadzora robu koja nije roba Unije bez dozvole carinskog ureda (članak 134. Uredbe (EU) br. 952/2013)
3. prilikom unosa robe u carinsko područje Unije ili iznosa robe iz carinskog područja Unije, ne podnese carinsku deklaraciju za robu ili dio robe, ako se radi o robi komercijalne naravi ili robi za koju su propisane zabrane ili ograničenja pri uvozu ili izvozu (članak 134. i članak 158. Uredbe (EU) br. 952/2013).

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Teški prekršaji prema Uredbi (EU) br. 952/2013

Članak 63.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 2.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako:

1. na zahtjev carinskog tijela sve potrebne isprave ili informacije ne pruži ili ne pruži u primjerenom ili u bilo kojem drugom zahtijevanom obliku ili ne pruži svu potrebnu pomoć za okončavanje carinskih formalnosti ili carinskih provjera (članak 15. stavak 1. i stavak 2. podstavci 2. i 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)
2. podnese carinsku deklaraciju ili deklaraciju za privremeni smještaj ili ulaznu skraćenu deklaraciju ili izlaznu skraćenu deklaraciju ili deklaraciju za ponovni izvoz ili obavijest o ponovnom izvozu ili zahtjev za odobrenje ili zahtjev za neku druge odluku, s navedenim netočnim ili nepotpunim podatkom ili nedostatnim opisom robe (članak 15. stavak 2. podstavak 1. točka (a) i podstavak 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)

3. nevjerodostojnu ili netočnu ili nevaljanu ispravu priloži uz carinsku deklaraciju ili uz deklaraciju za privremeni smještaj ili uz ulaznu skraćenu deklaraciju ili uz izlaznu skraćenu deklaraciju ili uz deklaraciju za ponovni izvoz ili uz obavijest o ponovnom izvozu ili uz zahtjev za odobrenje ili uz zahtjev za neku drugu odluku (članak 15. stavak 2. podstavak 1. točka (b) i podstavak 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)
4. za podnesenu carinsku deklaraciju ili deklaraciju za privremeni smještaj ili ulaznu skraćenu deklaraciju ili izlaznu skraćenu deklaraciju ili deklaraciju za ponovni izvoz ili za podnesenu obavijest o ponovnom izvozu ili zahtjev za odobrenje ili zahtjev za neku drugu odluku, ako je to potrebno, ne ispuni obvezu koja se odnosi na stavljanje dotične robe u predmetni carinski postupak ili na obavljanje odobrene radnje (članak 15. stavak 2. podstavak 1. točka (c) i podstavak 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)
5. ne poštuje obvezu koja proizlazi iz odobrenja ili druge odluke (članak 23. stavak 1. Uredbe (EU) br. 952/2013)
6. bez odgode ne obavijesti carinski ured o čimbeniku koji nastane nakon što je odobrenje ili druga odluka donesena i koji može utjecati na njezino održavanje ili sadržaj (članak 23. stavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013)
7. ne čuva ispravu ili informaciju iz članka 15. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013 ili je ne čuva na način dostupan ili prihvatljiv carinskom tijelu ili je ne čuva sukladno roku propisanom carinskim zakonodavstvom (članak 51. Uredbe (EU) br. 952/2013)
8. sastavi ili omogući da se sastavi isprava s netočno navedenim podacima o podrijetlu robe (članak 59. i članak 64. Uredbe (EU) br. 952/2013)
9. sastavi ili omogući da se sastavi isprava koja sadrži netočne podatke na temelju kojih se za proizvode na koje se isprava odnosi neosnovano dobije povlašteno podrijetlo (članak 64. Uredbe (EU) br. 952/2013)
10. za robu koja se unosi u carinsko područje Unije ili se iznosi iz carinskog područja Unije, ne podnese ili ne podnese nadležnom carinskom uredu ili ne podnese u službeno radno vrijeme nadležnog carinskog ureda ulaznu skraćenu deklaraciju ili obavijest o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova ili carinsku deklaraciju ili deklaraciju za privremeni smještaj ili dopunsku deklaraciju ili deklaraciju za ponovni izvoz ili izlaznu skraćenu deklaraciju ili obavijest o ponovnom izvozu (članak 127. stavci 1. i 3., članak 133. stavak 1., članak 139. stavak 5., članak 145. stavci 1. i 3., članak 158., članak 167., članak 263. stavak 1., članak 270. stavak 1., članak 271. i članak 274. stavak 1. Uredbe (EU) br. 952/2013)
11. ne prijavi robu ili ne podnese robu ili ne prijavi svu robu ili ne podnese svu robu (članak 134., članak 139., članak 172. stavak 1. i članak 267. Uredbe (EU) br. 952/2013)
12. ne preveze robu unesenu u carinsko područje Unije bez odlaganja u carinski ured koji je odredilo carinsko tijelo ili na bilo koje drugo mjesto koje je odredilo ili odobrilo carinsko tijelo ili u slobodnu zonu ili ne preveze putem koji je odredilo carinsko tijelo i u skladu s njegovim uputama (članak 135. stavak 1. i članak 137. stavak 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)

13. bez odlaganja nije obavijestio carinsko tijelo o nepredviđenoj okolnosti ili višoj sili zbog koje ne može ispuniti obvezu iz članka 135. stavku 1. Uredbe (EU) br. 952/2013 ili carinsko tijelo nije obavijestio o točnom mjestu gdje se roba nalazi ako nepredviđena okolnost ili viša sila zbog koje ne može ispuniti obvezu iz članka 135. stavku 1. Uredbe (EU) br. 952/2013 nije prouzročila potpuni gubitak robe (članak 137. stavak 1. Uredbe (EU) br. 952/2013)
14. bez odlaganja ne obavijesti carinsko tijelo o situaciji u kojoj je zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile plovilo ili zrakoplov iz članka 135. stavka 6. Uredbe (EU) br. 952/2013 prisiljen privremeno pristati u luku ili na zemlju na carinskom području Unije (članak 137. stavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013)
15. robu unesenu u carinsko područje Unije ne podnese određenom carinskom uredu ili na drugo mjesto koje je odredilo ili odobrilo carinskog tijelo ili u slobodnu zonu ili robu koja se unosi u carinsko područje Unije morem ili zrakom i koja ostaje na tom prijevoznom sredstvu ne podnese carini u luci ili zračnoj luci u kojoj se istovari ili pretovari (članak 139. Uredbe (EU) br. 952/2013)
16. bez dozvole carinskog tijela ukloni ili pokuša ukloniti podnesenu robu carini s mjesta na kojem je bila podnesena (članak 139. stavak 7. Uredbe (EU) br. 952/2013)
17. bez odobrenja ili obavijesti carinskog tijela istovari ili pretovari robu s prijevoznog sredstva koje ju prevozi ili robu s prijevoznog sredstva koje ju prevozi istovari ili pretovari na mjesto koje carinsko tijelo nije odredilo ili odobrilo (članak 140. stavak 1. podstavak 1. Uredbe (EU) br. 952/2013)
18. odmah ne obavijesti carinsko tijelo o slučaju neposredne opasnosti koja iziskuje neodložno istovarivanje sve robe ili dijela robe (članak 140. stavak 1. podstavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013)
19. na zahtjev carinskog tijela robu ne istovari ili ne raspakira, s ciljem njezinog pregleda ili uzimanja uzoraka ili pregledavanja prijevoznog sredstva koje robu prevozi (članak 140. stavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013)
20. robu u privremenom smještaju ne smjesti u prostor za privremeni smještaj u skladu s člankom 148. Uredbe (EU) br. 952/2013 ili u drugi prostor koje je odredilo ili odobrilo carinsko tijelo (članak 147. stavak 1. i članak 148. Uredbe (EU) br. 952/2013)
21. ne osigura podlijevanje robe u privremenom smještaju samo takvim oblicima rukovanja kakvi su namijenjeni da osiguraju njezino očuvanje u nepromijenjenom stanju, bez promjene njezinog izgleda ili tehničkih karakteristika ili rukuje robom u privremenom smještaju oblikom rukovanja koji je protivan oblicima rukovanja koji su namijenjeni da osiguraju njezino očuvanje u nepromijenjenom stanju, bez promjene njezinog izgleda ili tehničkih karakteristika (članak 147. stavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013)
22. ne vodi evidenciju ili ne vodi evidenciju u obliku odobrenom od carinskog tijela ili evidenciju vodi netočno ili nepotpuno ili nepravovremeno (članak 148. stavak 4. i članak 214. Uredbe (EU) br. 952/2013)

23. robu koja nije roba Unije i nalazi se u privremenom smještaju ne stavi u carinski postupak ili ponovno ne izveze u određenom roku (članak 149. Uredbe (EU) br. 952/2013)
24. ne dostavi priložene isprave koje su potrebne za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira, kada takvu dostavu traži zakonodavstvo Unije ili je to potrebno za carinske provjere (članak 163. stavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013)
25. robom koja nije puštena od strane carinskog tijela raspolaže kao da je puštena od strane carinskog tijela (članak 194. Uredbe (EU) br. 952/2013)
26. ne završi posebni postupak na propisani način ili u određenom roku (članak 215. Uredbe (EU) br. 952/2013)
27. odredišnom carinskom uredu ne podnese robu ili potrebne podatke ili ne podnese robu u nepromijenjenom stanju ili ne podnese robu u propisanom roku ili ne podnese robu u skladu s mjerama osiguranja njezinog prepoznavanja ili ne poštuje druge carinske odredbe u vezi s postupkom provoza Unije (članak 233. Uredbe (EU) br. 952/2013)
28. robu stavljenu u postupak carinskog skladištenja privremeno iznese iz tog carinskog skladišta bez unaprijed danog odobrenja carinskog tijela (članak 240. stavak 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)
29. ne osigura da se roba u postupku carinskog skladištenja ne izuzme iz carinskog nadzora ili ne ispunjava obvezu koja proizlazi iz smještaja robe u okviru postupka carinskog skladištenja ili ne ispunjava obvezu koja proizlazi iz stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja (članak 242. Uredbe (EU) br. 952/2013)
30. započne izgradnju zgrade ili izgradi zgradu u slobodnoj zoni bez prethodnog odobrenja carinskog tijela (članak 244. stavak 1. Uredbe (EU) br. 952/2013)
31. u obavljanju industrijske ili trgovinske ili uslužne djelatnosti dozvoljene u slobodnoj zoni ne postupa u skladu s carinskim zakonodavstvom ili o obavljanju takve djelatnosti u slobodnoj zoni unaprijed ne obavijesti carinsko tijelo (članak 244. stavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013)
32. ne poštuje zabrane ili ograničenja u odnosu na djelatnosti iz članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 952/2013 koje je nametnulo carinsko tijelo uzimajući u obzir prirodu robe ili zahtjeve carinskog nadzora ili zahtjeve sigurnosti i zaštite ili ne poštuje zabranu carinskog tijela zbog nepribavljenih potrebnih uvjerenja o ispunjavanju carinskih odredaba za obavljanje djelatnosti u slobodnoj zoni (članak 244. stavci 3. i 4. Uredbe (EU) br. 952/2013)
33. ne podnese robu carini pri unosu u slobodnu zonu radi podvrgavanja propisanim carinskim formalnostima (članak 245. Uredbe (EU) br. 952/2013)
34. postupa s robom kao da ispunjava uvjete za privremeni uvoz, a to postupanje je protivno uvjetima za privremeni uvoz robe ili s robom puštenom u postupak privremenog uvoza postupa protivno uvjetima ili obvezama ili svrsi odobrenog postupka privremenog uvoza sukladno odredbama Uredbe (EU) br. 952/2013 i Konvencije o privremenom uvozu (članak 250. Uredbe (EU) br. 952/2013)

35. privremeno uvezenu robu ponovno ne izveze ili je ne stavi u sljedeći carinski postupak (članak 251. Uredbe (EU) br. 952/2013)
36. privremeno izvezenu robu u postupku vanjske proizvodnje ponovno ne uveze na carinsko područje Unije (članak 259. stavak 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)
37. nakon što je carinsko tijelo prihvatilo deklaraciju za puštanje nadomjesnih proizvoda u slobodni promet ne izveze u odobrenom roku robu s nedostacima (članak 262. stavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 600.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Lakši prekršaji prema Uredbi (EU) br. 952/2013

Članak 64.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 40.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako:

1. na zahtjev carinskog tijela u određenom roku ne pruži sve potrebne isprave i informacije ili u određenom roku isprave i informacije ne pruži u primjerenom ili u bilo kojem drugom zahtijevanom obliku ili u određenom roku ne pruži svu potrebnu pomoć za okončavanje carinskih formalnosti ili carinskih provjera (članak 15. stavak 1. i stavak 2. podstavci 2. i 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)
2. podnošenjem carinske deklaracije ili deklaracije za privremeni smještaj ili ulazne skraćene deklaracije ili izlazne skraćene deklaracije ili deklaracije za ponovni izvoz ili obavijesti o ponovnom izvozu ili zahtjeva za odobrenje ili zahtjeva za neku druge odluku, ako je to potrebno, u određenom roku ne ispuni obvezu koja se odnosi na stavljanje dotične robe u predmetni carinski postupak ili na obavljanje odobrenih radnji (članak 15. stavak 2. podstavak 1. točka (c) i podstavak 3. Uredbe (EU) br. 952/2013)
3. za robu koja se unosi u carinsko područje Unije ili se iznosi iz carinskog područja Unije, ne podnese pravovremeno ulaznu skraćenu deklaraciju ili ne podnese pravovremeno obavijest o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova ili ne podnese pravovremeno carinsku deklaraciju ili ne podnese pravovremeno deklaraciju za privremeni smještaj ili ne podnese pravovremeno dopunsku deklaraciju ili ne podnese pravovremeno deklaraciju za ponovni izvoz ili ne podnese pravovremeno izlaznu skraćenu deklaraciju ili ne podnese pravovremeno obavijest o ponovnom izvozu (članak 127. stavci 1. i 3., članak 133. stavak 1., članak 139. stavak 5., članak 145. stavci 1. i 3., članak 158., članak 167., članak 263. stavak 1., članak 270. stavak 1., članak 271. i članak 274. stavak 1. Uredbe (EU) br. 952/2013)
4. u propisanom roku robu unesenu u carinsko područje Unije ne podnese određenom carinskom uredu ili na drugo mjesto koje je odredilo ili odobrilo carinskog tijelo ili u slobodnu zonu (članak 139. Uredbe (EU) br. 952/2013)

5. u propisanom roku ili roku koje je odredilo carinsko tijelo privremeno uvezenu robu ponovno ne izveze ili ne stavi u sljedeći carinski postupak (članak 251. Uredbe (EU) br. 952/2013)
6. u roku koje je odredilo carinsko tijelo privremeno izvezenu robu u postupku vanjske proizvodnje ponovno ne uveze na carinsko područje Unije (članak 259. stavak 3. Uredbe (EU) br. 952/2013).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

POGLAVLJE III. PREKRŠAJI PREMA UREDBI VIJEĆA (EZ) BR. 1186/2009

Teški prekršaji prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 1186/2009

Članak 65.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 2.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako:

1. u suprotnosti s propisima proda, otuđi po drugoj osnovi, da drugom na uporabu, zalog, najam, rabi u druge svrhe ili preda kao osiguranje za dug, obveze ili je upotrijebi u neke druge svrhe osim u one zbog kojih je roba bila oslobođena od carine, a prethodno ne podmiri carinski dug i druga javna davanja (članak 8., članak 16., članak 33., članak 48., članak 52., članak 57., članak 64., članak 68., članak 71., članak 72., članak 78., članak 79., članak 110. i članak 115. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009)
2. ne obavijesti carinski ured o prestanku ispunjenja uvjeta zbog kojih je oslobođena od carine ili namjerava proizvode koji su uvezeni kao oslobođeni od carine upotrijebiti u druge svrhe (članak 49., članak 50., članak 52., članak 58., članak 59., članak 65., članak 69., članak 73., članak 78., članak 79. i članak 80. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 600.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

POGLAVLJE IV. PREKRŠAJI PREMA UREDBI VIJEĆA (EU) BR. 479/2013

Teški prekršaj prema Uredbi Vijeća (EU) br. 479/2013

Članak 66.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 2.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako prilikom kretanja robe Unije preko područja Neuma ne preda

robu i prateće isprave carinskom uredu ponovnog ulaska u carinsko područje Unije ili ne preda u određenom roku sukladno Uredbi Vijeća (EU) br. 479/2013.

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 600.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

POGLAVLJE V. PREKRŠAJI PREMA UREDBI (EU) br. 608/2013

Lakši prekršaji prema Uredbi (EU) br. 608/2013

Članak 67.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja je nositelj odobrenja, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 20.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi, kao i fizička osoba ako:

1. odmah ne obavijesti carinski ured koji je odobrio zahtjev da pravo intelektualnog vlasništva obuhvaćeno zahtjevom više nije na snazi ili da iz drugih razloga više nema pravo na podnošenje zahtjeva ili o promjenama informacija iz članka 6. stavka 3. Uredbe (EU) br. 608/2013 (članak 15. Uredbe (EU) br. 608/2013)
2. informacije iz članka 17. stavka 4. Uredbe (EU) br. 608/2013 ili iz članka 18. stavka 5. Uredbe (EU) br. 608/2013 ili iz članka 19. Uredbe (EU) br. 608/2013 ili iz članka 26. Uredbe (EU) br. 608/2013 koje je primio otkrije ili upotrijebi protivno članku 21. Uredbe (EU) br. 608/2013
3. ne nadoknadi troškove carinskog ureda ili ostalih stranaka koje djeluju u ime carinskog ureda, od trenutka zadržavanja ili obustavljanja puštanja robe, uključujući skladištenje i rukovanje robom, u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 608/2013 ili člankom 18. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 608/2013 ili člankom 19. stavkom 2. i 3. Uredbe (EU) br. 608/2013 ili kad se koriste korektivne mjere kao što je uništenje robe u skladu s člankom 23. Uredbe (EU) br. 608/2013 ili člankom 26. Uredbe (EU) br. 608/2013 (članak 29. Uredbe (EU) br. 608/2013).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost nositelj odobrenja ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti.

POGLAVLJE VI. OSTALO

Odgovornost drugih osoba

Članak 68.

(1) Pravna osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi te fizička osoba kod koje se zatekne u posjedu roba, odnosno koja kupi, proda, preda drugom, primi na dar, prikrije, primi na čuvanje ili na prijevoz, upotrijebi ili primi po bilo kojoj drugoj osnovi robu za koju zna ili je

prema okolnostima slučaja mogla znati da je riječ o robi koja je predmet prekršaja propisanog ovim Zakonom kaznit će se kao da je sama počinila prekršaj, istom kaznom koja je propisana za počinitelja prekršaja.

(2) Fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem svoga obrta ili druge samostalne djelatnosti kaznit će se kao da je sama počinila prekršaj, istom kaznom koja je propisana za počinitelja prekršaja.

Oduzimanje robe

Članak 69.

(1) Roba koja je predmet prekršaja iz članka 59. stavka 1., članka 62. stavka 1. točaka 1. i 3. i članka 68. ovoga Zakona u vezi s člankom 59. stavkom 1. te člankom 62. stavkom 1. točkama 1. i 3. ovoga Zakona oduzet će se.

(2) Roba koja je predmet prekršaja iz stavka 1. ovoga članka oduzet će se i u slučaju ako nije u vlasništvu počinitelja prekršaja.

(3) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iskorišteno za prijevoz, odnosno prijenos robe koja je predmet prekršaja iz članka 59. stavka 1. i članka 62. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona oduzet će se ako je vrijednost robe predmeta prekršaja veća od 1/3 vrijednosti prijenosnog ili prijevoznog sredstva.

(4) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iz stavka 3. ovoga članka u koje je ugrađen poseban prostor za skrivanje robe, a koji je iskorišten za prijevoz robe koja je predmet prekršaja, oduzet će se bez obzira na vrijednost robe.

(5) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iz stavaka 3. i 4. ovoga članka oduzet će se i u slučaju kada nije u vlasništvu počinitelja prekršaja.

(6) Primjena odredaba ovoga članka ne utječe na prava trećih osoba za naknadu štete od počinitelja prekršaja.

Otkup oduzete robe

Članak 70.

(1) Za robu koja je oduzeta izvršnom odlukom carinskog ili pravosudnog tijela carinski ured može vlasniku robe ili počinitelju prekršaja na njegov zahtjev u opravdanim slučajevima dozvoliti otkup robe uz plaćanje vrijednosti robe, pripadajućeg carinskog duga i drugih javnih davanja te svih troškova nastalih radi uređenja položaja robe.

(2) Otkup robe može se odobriti ako:

1. ne postoje zapreke sukladno carinskom zakonodavstvu ili posebnim propisima kako u odnosu na robu tako i u odnosu na osobu koja otkupljuje robu

2. je zahtjev za otkup robe podniet prije objave javne prodaje ili donesene odluke o neposrednoj prodaji ili besplatnoj dodjeli sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) U postupku otkupa robe vrijednost robe i pripadajućeg carinskog duga te drugih javnih davanja utvrđuje se primjenom propisa važećih na dan podnošenja zahtjeva za otkup robe.

(4) O otkupu robe carinski ured donosi rješenje. Žalba izjavljena protiv rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

(5) Ako nije utvrđeno postojanje okolnosti iz stavka 2. ovoga članka, prije donošenja rješenja o otkupu robe carinski ured će podnositelja zahtjeva za otkup robe zaključkom:

1. obavijestiti o ukupnom iznosu koji čini vrijednost robe, pripadajući carinski dug i druga javna davanja te svi troškovi nastali radi uređenja položaja robe do dana obavješćivanja i

2. pozvati da:

a) se izjasni je li suglasan s utvrđenim iznosom iz točke 1. ovoga stavka i obvezom plaćanja daljnjih očekivanih troškova radi uređenja položaja robe do preuzimanja robe i

b) kao jamstvo za plaćanje dostavi odgovarajući oblik osiguranja.

(6) Ako podnositelj zahtjeva u ostavljenom roku ne dostavi suglasnost i/ili oblik osiguranja iz stavka 5. točke 2. ovoga članka smatrat će se da je odustao od zahtjeva i postupak će se obustaviti.

Nadležnost za vođenje prekršajnog postupka u prvom stupnju

Članak 71.

Prekršajni postupak za prekršaje propisane ovim Zakonom u prvom stupnju vodi Carinska uprava.

DIO DVANAESTI PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Prijevozna sredstva smještena pod carinskim nadzorom kod Hrvatskog autokluba

Članak 72.

Za uređenje pitanja prijevoznih sredstava koja se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nalaze smještena pod carinskim nadzorom u prostorima Hrvatskog autokluba odnosno u prostorima drugih osoba (udruženi autoklubovi) sukladno ovlaštenju Hrvatskog autokluba, primjenjuju se propisi koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

*Oslobođenja od carine***Članak 73.**

(1) Zabrana raspolaganja robom koja je bila predmet oslobođenja od carine temeljem propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuje se i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ako u vezi s robom iz stavka 1. ovoga članka nastane carinski dug isti će se obračunati i naplatiti u skladu s propisom temeljem kojeg je odobreno oslobođenje od carine.

(3) Ako se obračun i naplata iz stavka 2. ovoga članka odnosi na primjenu zakonodavstva Republike Hrvatske prije pristupanja Republike Hrvatske Uniji iznos koji će se naplatiti prihod je državnog proračuna Republike Hrvatske.

*Okončanje upravnih i prekršajnih postupaka***Članak 74.**

(1) Upravni i prekršajni postupci koji su započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, svi prekršajni postupci koji su započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona okončat će se po odredbama ovoga Zakona ako je to povoljnije za počinitelja prekršaja.

(3) Svi prekršajni postupci koji su započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona za prekršajna djela koja nisu propisana ovim Zakonom obustavit će se.

*Odobrenja o ispunjavanju uvjeta za utvrđivanje službenog mjesta***Članak 75.**

(1) Odobrenja o ispunjavanju uvjeta za utvrđivanje službenog mjesta izdana prema odredbama propisa koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona važeća su do izdavanja novog odobrenja sukladno odredbama ovoga Zakona, a najkasnije do 1. svibnja 2018. godine.

(2) Nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka, prostori za koje nije izdano odobrenje o ispunjavanju uvjeta za utvrđivanju službenog mjesta neće se moći koristiti kao službeno mjesto.

*Donošenje provedbenih propisa***Članak 76.**

(1) Ministar financija donijet će pravilnik iz članka 8. stavka 6., članka 12. stavka 4., članka 13., članka 21. stavka 4., članka 23. stavka 3., članka 24. stavka 1. i 2., članka 25., članka 27. stavka 2., članka 32., članka 34. stavka 3., članka 47. i članka 54. ovoga Zakona najkasnije u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju:

1. Pravilnik o tarifi troškova uredovanja izvan uredovnog prostora i izvan uredovnog vremena carinskog ureda (Narodne novine, broj 64/13)
2. Pravilnik o upravljanju carinskim kvotama (Narodne novine, broj 64/13)
3. Pravilnik o EORI broju (Narodne novine, br. 64/13 i 89/13)
4. Pravilnik o privremenom smještaju robe i skraćenoj deklaraciji (Narodne novine, broj 68/13)
5. Pravilnik o uvjetima i načinu polaganja, primjene te povrata instrumenata osiguranja plaćanja koji se koriste u carinskim postupcima (Narodne novine, br. 70/13 i 41/14)
6. Pravilnik o ispravama koje se koriste za potrebe izvoza robe obuhvaćene izvoznim naknadama i izvankvotnog šećera te posebnostima izvoznog postupka u vezi s tom robom (Narodne novine, broj 76/13)
7. Pravilnik o popunjavanju jedinstvene carinske deklaracije (Narodne novine, broj 77/13)
8. Pravilnik o postupanju s oduzetom i ustupljenom robom (Narodne novine, broj 78/13)
9. Pravilnik o ostvarivanju prava na oslobođenje od carine (Narodne novine, br. 93/13 i 3/15)
10. Pravilnik o određivanju službenog mjesta (Narodne novine, broj 5/14).

Prestanak važenja propisa

Članak 77.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Zakon o provedbi carinskih propisa Europske unije (Narodne novine, broj 54/13)
2. Pravilnik o preuzimanju, prikupljanju i čuvanju privremeno uveznih ili oduzetih stranih prijevoznih sredstava pod carinskim nadzorom te njihovoj prodaji (Narodne novine, br. 77/10 i 42/12).

Stupanje na snagu

Članak 78.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. svibnja 2016. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom propisuje se predmet Zakona kao uređenje provedbe carinskog zakonodavstva donesenog na razini Europske unije (u daljnjem tekstu: Unija) koji državama članicama daje ovlaštenja da nacionalnim zakonodavstvom urede pojedina pitanja iz područja carinskog zakonodavstva čije uređenje nije u nadležnosti Unije. Naime, carinsko zakonodavstvo Unije primjenjuje se ujednačeno na cijelom carinskom području Unije, a temeljni je propis Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10. 10. 2013., str. 1; Ispravak SL L 287, 29. 10. 2013., str. 90 i Ispravak SL L 70, 14. 03. 2015., str. 64; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 952/2013). Uredbom (EU) br. 952/2013 uspostavlja se Carinski zakonik Unije o općim pravilima i postupcima koji se primjenjuju na robu koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega. U članku 5. Uredbe (EU) br. 952/2013 pojam carinskog zakonodavstva definira se kao skup zakona koji se sastoji od Zakonika i odredbi koje ga dopunjuju ili provode i donesene su na razini Unije ili na nacionalnoj razini, Zajedničke carinske tarife, propisa koji uspostavljaju sustav Unije za oslobođenje od carina te međunarodnih sporazuma koji sadrže carinske odredbe, u mjeri u kojoj se primjenjuju u Uniji. U članku 1. Zakona navedeni su propisi koje obuhvaća carinsko zakonodavstvo doneseno na razini Unije. Istovremeno je u članku 1. Zakona kao predmet propisa navedeno i uređenje provedbe zakonodavstva Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva, s navođenjem tih propisa.

Uz članak 2.

Ovim člankom određeno je područje primjene Zakona, a to je teritorij Republike Hrvatske pod suverenitetom Republike Hrvatske sukladno Ustavu Republike Hrvatske, s jednakom primjenom na cjelokupnom navedenom području, ako međunarodnim ugovorom, zakonodavstvom Unije, ovim Zakonom ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

Uz članak 3.

Ovim člankom uređuje se pitanje nadležnog carinskog tijela u Republici Hrvatskoj za primjenu carinskog zakonodavstva, kao i zakonodavstva Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva. Sukladno pozitivnim propisima Republike Hrvatske nadležno je Ministarstvo financija, Carinska uprava (u daljnjem tekstu: Carinska uprava). Pojam carinskog tijela definiran je u članku 5. Uredbe (EU) br. 952/2013 na način da podrazumijeva carinske uprave država članica koje su odgovorne za primjenu carinskog zakonodavstva i sva ostala nadležna tijela koja prema nacionalnom pravu imaju ovlasti primijeniti određene carinske propise.

Uz članak 4.

Ovim člankom uređuje se odgovarajuća primjena Zakona i na druga javna davanja koja Carinska uprava naplaćuje za robu koja se uvozi u carinsko područje Unije ili izvozi iz carinskog područja Unije, sukladno posebnim propisima (porez na dodanu vrijednost, trošarine, posebni porezi i ostala javna davanja).

Uz članak 5.

Ovaj članak sadrži pojmovna određenja Zakona. Upućuje na definirane pojmove u propisima carinskog zakonodavstva donesenom na razini Unije i propisima zakonodavstva Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva, te daje objašnjenje (definiranje) pojmova koji se koriste kroz tekst Zakona (pojam robe i pojam carinskog ureda).

Uz članak 6.

Ovim člankom uređuje se pitanje graničnih prijelaza za unos robe u carinsko područje Unije i iznos robe iz carinskog područja Unije, te je u stavku 1. ovoga članka određeno da je unos robe u carinsko područje Unije i iznos robe iz carinskog područja Unije dopušten samo preko graničnih prijelaza koji su sukladno posebnim propisima određeni kao granični prijelazi preko kojih se obavlja robni ili putnički promet u skladu s carinskim ili drugim propisima i u vrijeme kada su otvoreni za promet. Stavcima 3., 4. i 5. ovoga članka obuhvaćene su situacije (razlozi sigurnosti, javnog reda ili zaštite zdravlja ljudi i životinja ili opće sigurnosti unos ili iznos robe ograničen propisima koji određuju zabrane i ograničenja, obvezan zdravstveno-sanitarni, veterinarski, fitosanitarni te drugi inspekcijski ili posebni nadzor) u kojima se posebnim propisima i odlukama nadležnog tijela ograničava unos ili iznos robe samo preko određenih graničnih prijelaza, te iznimno, u skladu s međunarodnim ugovorima ili na temelju posebnih zakona, unos i iznos robe i izvan graničnih prijelaza.

Uz članak 7.

Ovim člankom uređuje se da je prostor službenog mjesta za pojedine radnje odnosno carinske formalnosti prostor carinskog ureda određen kao prostor za podnošenje robe i provedbu carinskog nadzora te primjenu carinskih i drugih propisa iz nadležnosti Carinske uprave (u daljnjem tekstu: službeno mjesto). Kao službeno mjesto mogu se odobriti poslovne prostorije, prostori i objekti u zračnoj, pomorskoj i riječnoj luci, poštanskom uredu, željezničkom kolodvoru, čvorištima i instalacijama, prostor slobodne zone ili drugo mjesto ako se na njima obavlja promet robom koja podliježe primjeni carinskog zakonodavstva i drugih propisa iz nadležnosti Carinske uprave, odnosno promet putnika između Unije i zemalja ili teritorija izvan carinskog područja Unije. Nadalje se određuje da se prostorom službenog mjesta smatra prijevozno sredstvo dok se u njemu provode carinske provjere tijekom prijevoza u skladu s međunarodnim sporazumima.

Uz članak 8.

Ovim člankom uređuju se osnovni uvjeti i postupak za izdavanje odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto. Zahtjev za izdavanje odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto podnosi osoba koja upravlja i organizira obavljanje djelatnosti u zračnoj, pomorskoj i riječnoj luci, poštanskom uredu, željezničkom kolodvoru te drugim objektima i poslovnim prostorijama iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona ako se na njima obavlja promet robom koja podliježe primjeni carinskog zakonodavstva i drugih propisa iz nadležnosti Carinske uprave, odnosno promet putnika između Unije i zemalja ili teritorija izvan carinskog područja Unije. U ovom članku nadalje se uređuju obveze operatera, neprenosivost odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto na drugu osobu, mogućnost izmjene ili ukidanja odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto na zahtjev operatera te ukidanje odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto po službenoj dužnosti. Završno se daje zakonska ovlast ministru financija da pravilnikom propiše opće i posebne uvjete za odobravanje

službenog mjesta, način određivanja prostora kao službenog mjesta, sadržaj obrasca zahtjeva za izdavanje odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto, sadržaj odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto, postupak i način vođenja evidencije te mjere iskazivanja potrebe za utvrđivanjem službenog mjesta na određenom području.

Uz članak 9.

Ovaj članak uređuje način postupanja u slučaju ometanja provedbe službenih radnji carinskog ureda na službenom mjestu. U tom smislu uređuje se postupanje u dvije situacije, kada je potrebno zatražiti uklanjanje robe, predmeta, uređaja i prometnih sredstava koji se bez suglasnosti carinskog ureda nalaze na službenom mjestu, te kada je od osobe koja se nalazi na službenom mjestu potrebno zatražiti da napusti to mjesto ako onemogućava ili ometa obavljanje službenih radnji carinskog ureda ili ako bi zbog njezine nazočnosti moglo doći do kršenja carinskih ili drugih propisa ili otežavanja obavljanja službenih radnji.

Uz članak 10.

Ovim člankom uređuje se pitanje postupanja javnopravnog tijela definiranog propisom koji uređuje opći upravni postupak te pravosudnog tijela, ako provode postupak ili su u posjedu robe koja nema carinski status robe Unije, na način da su za istu dužni odmah obavijestiti najbliži carinski ured u cilju osiguranja poštivanja carinskog zakonodavstva. Ako ta tijela u svom postupanju navedenu robu oduzmu ili je na drugačiji način ograničeno njezino raspolaganje, njezino daljnje raspolaganje u pravnom prometu moguće je samo po provedenim carinskim formalnostima određenim od strane carinskog ureda odnosno ako je za tu robu podmiren carinski dug.

Uz članak 11.

Ovim člankom uređuju se obveze svake osobe koja ima saznanja ili raspolaze robom koja je predmet postupanja protivnog carinskom zakonodavstvu da o svojim saznanjima odmah obavijesti Carinsku upravu odnosno najbližem carinskom uredu odmah podnese robu, sve u cilju osiguranja poštivanja carinskog zakonodavstva.

Uz članak 12.

Ovim člankom uređuje se način razmjene i pohrane informacija uporabom tehnike elektroničke obrade podataka, u skladu s člankom 6. Uredbe (EU) br. 952/2013, ako se u slučajevima i uz uvjete propisane carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije i ovim Zakonom koristi tehnika elektroničke obrade podataka za potrebe razmjene i pohrane informacija.

Uz članak 13.

Registracijski i identifikacijski broj gospodarskog subjekta – EORI broj (engl. „*Economic Operators Registration and Identification number*“) je identifikacijski broj jedinstven na carinskom području Unije, koji carinsko tijelo dodjeljuje gospodarskom subjektu ili drugoj osobi za registraciju u carinske svrhe. Člancima 3. do 7. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29. 12. 2015., str. 1; u daljnjem tekstu: Delegirana uredba Komisije (EU) br.

2015/2446), propisuje se način registracije osobe kod carinskih tijela, u okviru elektroničkog sustava za EORI broj (sustav EORI) propisanog člankom 7. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29. 12. 2015., str. 558; u daljnjem tekstu: Provedbena uredba Komisije (EU) br. 2015/2447), u skladu s člankom 16. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 952/2013. Radi uređenja pitanja tehničke, organizacijske i postupovne naravi provedbe ovog sustava na nacionalnoj razini, člankom 13. ovoga Zakona daje se zakonska ovlast ministru financija da pravilnikom propiše način dodjeljivanja, određivanja, korištenja i poništavanja registracijskog i identifikacijskog broja gospodarskog subjekta (EORI broj), obrazac zahtjeva za EORI broj, sadržaj potvrde o EORI broju, strukturu EORI broja, sadržaj evidencije o EORI brojevima te korištenje podataka koji se prikupljaju i razmjenjuju u postupku dodjele EORI broja za primjenu sustava uspostavljenog u skladu s člankom 16. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 952/2013.

Uz članak 14.

Ovim člankom se, sukladno pravu države članice temeljem članka 18. stavka 3. Uredbe (EU) br. 952/2013, propisuje da se uvjeti za pružanje usluge carinskog zastupanja u Republici Hrvatskoj od strane osobe koja u Republici Hrvatskoj ima poslovni nastan uređuju posebnim zakonom.

Uz članak 15.

Ovim člankom se, u slučajevima kada carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije nije propisana nadležnost carinskog ureda za zaprimanje zahtjeva ili donošenje odluka koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva, upućuje da se nadležni carinski ured za donošenje odluka koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva određuje posebnim propisima kojima se uređuje unutarnja organizacija i ustrojstvo Carinske uprave i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona. U cilju bolje i brže informiranosti svih korisnika i sudionika na koje se to odnosi, propisuje se da Carinska uprava na svojim internetskim stranicama objavljuje popis nadležnih carinskih ureda koji su određeni za zaprimanje zahtjeva za donošenje određenih odluka koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva.

Uz članak 16.

Ovim člankom se uređuje korištenje usluge druge ovlaštene osobe, kao stručnjaka u smislu odredbi carinskog zakonodavstva donesenog na razini Unije, čije usluge carinsko tijelo može koristiti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U tom smislu određeno je da za pregled robe, uzimanje uzoraka, analizu ili drugo odgovarajuće ispitivanje koje ne može provesti Carinska uprava, jednu ili više navedenih radnji na traženje Carinske uprave može izvršiti druga ovlaštena osoba koja je za to odgovarajuća sukladno posebnim propisima.

Uz članak 17.

Ovim člankom uređuje se podnošenje oblika osiguranja kojim se jamči plaćanje očekivanog iznosa troškova ako je u postupku povodom zahtjeva za donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva, posebno u vezi s odlukama u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 952/2013 ili pružanje informacija u skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe

(EU) br. 952/2013, potrebno provesti analizu ili drugo odgovarajuće ispitivanje kod druge stručne osobe.

Uz članak 18.

Ovim člankom uređuje se provedba naknadne provjere iz članka 48. Uredbe (EU) br. 952/2013 po službenoj dužnosti, ako carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije nije drugačije propisano.

Uz članak 19.

Ovim člankom uređuje se institut zlouporabe prava u carinskom postupanju kojim se smatra svako postupanje deklaranta, posjednika robe ili druge osobe koja je na bilo koji način izravno ili neizravno povezana s deklariranom robom, usmjereno na prikrivanje stvarne namjere, cilja ili osnove raspolaganja s deklariranom robom na carinskom području Unije ili prijevarno izbjegava plaćanje carine i drugih javnih davanja na carinskom području Unije uključujući i stvaranje uvjeta za prijevarno izbjegavanje plaćanja carine i drugih javnih davanja. Nadalje se ovim člankom uređuje postupak provjere zlouporabe prava ovisno da li su relevantne okolnosti utvrđene prije ili poslije puštanja robe deklarantu.

Uz članak 20.

Ovim člankom se, u cilju provedbe carinskih i naknadnih provjera propisanih člancima 46. i 48. Uredbe (EU) br. 952/2013, utvrđuje pravilo obvezne sukladnosti evidencija koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva s poreznim, knjigovodstvenim i drugim evidencijama i ispravama osobe ili osoba na koje se odnose.

Uz članak 21.

Ovim člankom se propisuju slučajevi u kojima carinsko tijelo temeljem članka 52. stavka 2. Uredbe (EU) br. 952/2013, ima pravo na naknadu za pružanje posebnih usluga odnosno može zahtijevati povrat troškova za pružanje posebnih usluga. Iznos stvarnih troškova ograničen je na iznos koji je Carinska uprava platila ili treba platiti za obavljenju uslugu od strane trećih osoba. U dijelu koji se odnosi na ostvarivanje prava na naknadu za prisutnost, ako se tako zahtijeva, carinskog osoblja izvan službenog radnog vremena ili u prostorima izvan prostora carine, daje se zakonsko ovlaštenje ministru financija da pravilnikom propiše način obračuna i tarifu naknada.

Uz članak 22.

Ovim člankom se radi provedbe članka 53. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 952/2013 uređuje konverzija druge valute u kune.

Uz članak 23.

Ovim člankom uređuje se nadležnost Hrvatske gospodarske komore za izdavanje potvrde o nepovlaštenom podrijetlu robe sukladno članku 61. stavku 3. Uredbe (EU) br. 952/2013, uvjeti za izdavanje te potvrde zakonsko ovlaštenje ministru financija da pravilnikom propiše obrazac zahtjeva za izdavanje potvrde o nepovlaštenom podrijetlu i obrazac potvrde o nepovlaštenom podrijetlu.

Uz članak 24.

Ovim člankom uređuje se, za područje provedbe mjera zajedničke tarifne, trgovinske i poljoprivredne politike, zakonsko ovlaštenje ministru financija da pravilnikom propiše posebna pravila primjene sustava carinskih kvota kojima se upravlja prema kronološkom redu datuma prihvatanja carinskih deklaracija (opća pravila sadržana su u carinskom zakonodavstvu donesenom na razini Unije), te posebna pravila postupanja koja se poduzimaju prilikom izvoza robe obuhvaćene izvoznim subvencijama i izvankvotnog šećera.

Uz članak 25.

Ovim člankom se, sukladno članku 92. Uredbe (EU) br. 952/2013, radi uređenja pitanja oblika osiguranja za carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati, propisuje zakonsko ovlaštenje ministru financija da pravilnikom propiše uvjete i način polaganja, primjene i povrata oblika osiguranja te druge posebnosti vezano za osiguranje carinskog duga koji je nastao ili bi mogao nastati, uključujući i druga davanja koja se naplaćuju za robu koja se uvozi ili izvozi.

Uz članak 26.

Ovim člankom se propisuje rok u kojem je dužnik dužan platiti iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu. Propisivanjem roka od deset dana propisan je najduži rok kojeg dopušta članak 108. stavak 1. podstavak 1. i prva rečenica podstavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013.

Uz članak 27.

Sukladno članku 108. stavku 1. Uredbe (EU) br. 952/2013, iznose uvozne ili izvozne carine koji odgovaraju carinskom dugu o kojem se obavješćuje u skladu s člankom 102. Uredbe (EU) br. 952/2013, plaća dužnik u razdoblju koje propisuju carinska tijela. Ovim člankom se, sukladno ovlaštenju sadržanom u članku 111. stavcima 3. i 4. Uredbe (EU) br. 952/2013 propisuje rok za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine u vezi s kojom je plaćanje bio odgođeno, ovisno o razdoblju koje je odobrilo carinsko tijelo (tjedni ili mjesečni iznosi uvozne ili izvozne carine) te propisuje zakonsko ovlaštenje ministru financija da pravilnikom propiše uvjete i način ostvarivanja odgode plaćanja i drugih pogodnosti plaćanja carinskog duga sukladno člancima 110. i 112. Uredbe (EU) br. 952/2013.

Uz članak 28.

Ovim člankom se, radi provedbe članka 135. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013, propisuje pravilo prijevoza robe ekonomski opravdanim putem ako carinski ured osobi koja unosi robu u carinsko područje Unije nije odredio posebne upute o prijevozu robe do carinskog ureda koji je određen odnosno do drugog mjesta koje je određeno ili odobreno ili u slobodnu zonu.

Uz članak 29.

Ovim člankom uređuje se postupak privremeno oduzimanje robe, kao radnja koja se, ovisno o okolnostima slučaja, poduzima radi osiguranja naplate carinskog duga i drugih javnih davanja koji se naplaćuju za robu koja se uvozi ili izvozi, ako se utvrdi da je roba bila nezakonito unesena u carinsko područje Unije ili se tu nezakonito nalazi, da je nezakonito izuzeta ispod

carinskog nadzora ili da se s njom na drugi način nezakonito raspolaze u smislu carinskog zakonodavstva.

Uz članak 30.

Ovim člankom uređuje se, u provedbi članka 192. Uredbe (EU) br. 952/2013, obveza osobe odgovorne za robu primjereno zaštititi od oštećenja odnosno uništenja i spriječiti oštećenje, uništenje ili uklanjanje stavljenog sredstva za prepoznavanje robe.

Uz članak 31.

Ovim člankom uređuje se izdavanje potvrde o prethodnom odobrenju cestovnog vozila, prikolice, poluprikolice ili kontejnera kao pogodne za međunarodni prijevoz robe pod carinskom plombom, ako je to propisano međunarodnim ugovorom.

Uz članak 32.

Ovim člankom propisuje se zakonsko ovlaštenje ministru financija da pravilnikom propiše način podnošenja i popunjavanja carinske deklaracije i obavijesti, formate i oznake koje se koriste pri popunjavanju carinske deklaracije i obavijesti te oblik i sadržaj obrasca obračuna davanja kod usmene deklaracije. Navedeno je u skladu s zajedničkim zahtjevima u pogledu podataka iz članka 6. Uredbe (EU) br. 952/2013, uzimajući u obzir potrebu ispunjavanja carinskih formalnosti propisanih carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije te prirodu i svrhu razmjene i pohrane relevantnih informacija. Oblik i sadržaj obrasca obračuna davanja kod usmene deklaracije propisuje se u skladu s člankom 217. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 2015/2447.

Uz članak 33.

Ovim člankom se, u svrhu provedbe članka 238. stavka 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 2015/2447, uređuje pitanje određenja prostora carine i službenog radnog vremena kao relevantnih elementa carinskog postupanja, te je s tim u vezi određeno da je službeno radno vrijeme carinskih ureda radno vrijeme određeno posebnim propisom kojima se uređuje unutarnja organizacija i ustrojstvo Carinske uprave, a prostor carine je prostor određen člankom 7. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisuje se da je za izdavanje potvrda odnosno drugih odgovarajućih isprava u vezi dokazivanja statusnih ili drugih relevantnih pitanja važnih za ostvarivanje prava na oslobođenje od carina iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 1186/2009) i njezinih provedbenih propisa te međunarodnih ugovora nadležno središnje tijelo državne uprave sukladno propisanom djelokrugu. Ovo određenje primjenjuje se ako posebnim propisima nije propisano drugačije. Nadalje ovim člankom propisuje se da na nadzor nad robom za koju je odobreno oslobođenje od carine provodi Carinska uprava te propisuje zakonsko ovlaštenje ministru financija da pravilnikom propiše uvjete i način ostvarivanja oslobođenja od carina u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1186/2009 i njezinim provedbenim propisima te međunarodnim ugovorima.

Uz članak 35.

Ovim člankom se upućuje da je osnivanje slobodnih zona, upravljanje slobodnim zonama, uvjeti za obavljanje gospodarskih djelatnosti u slobodnim zonama te uvjeti poslovanja u slobodnim zonama uređeno posebnim propisom.

Uz članak 36.

Ovim člankom se, u cilju provedbe članka 214. Uredbe (EU) br. 952/2013, propisuju obveze osobe koja je sukladno posebnom propisu iz članka 35. ovoga Zakona stekla status korisnika slobodne zone. Korisnik zone dužan je voditi evidenciju o smještaju, izradi ili preradi robe ili prodaji ili nabavi robe u slobodnoj zoni, u obliku i načinu vođenja evidencije koji na njegov zahtjev odobrava carinski ured. Bez izdanog odobrenja o obliku i načinu vođenja evidencije korisnik slobodne zone ne može obavljati djelatnost u slobodnoj zoni koja obuhvaća opisano postupanje s robom, a ako se izdano odobrenje o obliku i načinu vođenja evidencije poništi ili opozove, s robom koja preostane postupa se kao s robom koja je unesena ili ponovno unesena u carinsko područje Unije.

Uz članak 37.

Ovim člankom se propisuje obveza osobe koja ima status osnivača slobodne zone temeljem posebnog propisa iz članka 35. ovoga Zakona. Osnivaču zone je, u cilju osiguranja provedbe carinskog zakonodavstva osobito u području koji se odnosi na slobodne zone, propisana obveza da bez odgode obavijestiti carinski ured o zaključenju, izmjeni, dopuni ili prestanku važenja ugovora kojeg je zaključila s korisnikom slobodne zone.

Uz članak 38.

Ovom člankom definira se mjesto prodaje robe putnicima koji putuju u zemlje ili na teritorije izvan carinskog područja Unije, nakon mjesta izlazne carinske kontrole u zračnim lukama Unije i lukama Unije otvorenim za međunarodni promet.

Uz članak 39.

Ovim člankom uređuje se mogućnost da se u prodajnom mjestu može prodavati i robu Unije i robu koja nije roba Unije, s time da je za slučaj da se želi prodavati roba koja nije roba Unije uvjet da je za to prodajno mjesto carinski ured izdao odobrenje za vođenje prostora za smještaj za carinsko skladištenje robe (carinsko skladište), u kojem je odobrena takva maloprodaja u skladu s člankom 201. točkom (a) Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 2015/2446.

Ovim se člankom nastavno propisuje ograničenje u vezi osobe kojoj se može prodavati roba koja nije roba Unije (može se prodavati samo putniku koji će robu iznijeti iz carinskog područja Unije te članu posade prijevoznog sredstva s odredištem izvan carinskog područja Unije) te način dokazivanja statusa osobe kojoj se može prodavati roba koja nije roba Unije.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuje se obveza držatelja prodajnog mjesta da vodi evidenciju iz koje je vidljiva povezanost između broja računa kojim je roba prodana i isprave kojom je putnik,

uključivo član posade iz članka 39. ovoga Zakona, dokazao da će robu iznijeti izvan carinskog područja Unije, te se nadalje propisuje obveza putnika da čuva račun dok ne napusti carinsko područje Unije.

Uz članak 41.

Ovim člankom uređuje se način prodaje robe koja nije roba Unije, što uključuje obvezu držatelja prodajnog mjesta da robu prije predaje putniku stavi u vrećicu i na zatvorenu vrećicu stavi oznaku na način koji onemogućuje odstranjivanje oznake bez oštećenja. Nadalje se člankom propisuje obveza putnika da tako stavljenju robu ne smije ustupiti drugoj osobi, odstraniti ili oštetiti oznaku s vrećice ili upotrijebiti ili potrošiti robu sve dok se nalazi na carinskom području Unije.

Uz članak 42.

Ovim člankom uređuju se mjere nadzora koje carinsko tijelo provodi kod držatelja prodajnog mjesta.

Uz članak 43.

Ovim člankom se, za svrhu provedbe članka 250. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 2015/2447, određuje javna prodaja za ustupljenu i oduzetu robe.

Uz članak 44.

Ovim člankom propisuje se besplatna dodjela ustupljene i oduzete robe tijelima državne uprave i drugim državnim tijelima te tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugim osobama za obavljanje njihove djelatnosti te kriteriji za besplatnu dodjelu. Navedenim člankom nastavno se propisuje da odluku o besplatnoj dodjeli robe donosi Vlada Republike Hrvatske te da Vlada Republike Hrvatske može za donošenje odluke o besplatnoj dodjeli robe ovlastiti povjerenstvo koje čine predstavnici ministarstava nadležnih za financije, socijalnu skrb, gospodarstvo i kulturu. Odluka o besplatnoj dodjeli robe nije upravni akt.

Uz članak 45.

Ovim člankom propisuje se neposredna prodaja i žurna besplatna dodjela robe ako se radi o životinjama, biljkama, hrani i drugoj lako pokvarljivoj robi, robi kojoj je propisom ograničen rok uporabe ili robi za koju to zahtijevaju sigurnosni razlozi ili su za njezino čuvanje ili održavanje potrebni troškovi nerazmjerni njezinoj vrijednosti ili drugi osobito opravdani razlozi. O ovom postupanju carinski ured donosi odluku koja nije upravni akt.

Uz članak 46.

Ovim člankom uređuju se postupanje s robom ako vlasnik ili druga osoba odgovorna za obveze iz članka 198. Uredbe (EU) br. 952/2013 nisu poznati ili se iz okolnosti slučaja može zaključiti da je roba koja nije roba Unije napuštena. Navedenim člankom nastavno se propisuje javno pozivanje vlasnika, način javne objave i sadržaj javnog poziva te daljnje postupanje u slučaju da se vlasnik ne javi u propisanom roku, kao i posebnosti postupanja ako se radi o životinjama, biljkama, hrani i drugoj lako pokvarljivoj robi, robi kojoj je upitan

propisom ograničen rok uporabe ili robi za koju to zahtijevaju sigurnosni razlozi ili su za njezino čuvanje ili održavanje potrebni troškovi nerazmjerni njezinoj vrijednosti ili drugi osobito opravdani razlozi.

Uz članak 47.

Ovim člankom propisuje se zakonsko ovlaštenje ministru financija za donošenje pravilnika kojim se uređuju uvjeti za provedbu i način postupanja sudionika u postupcima prikupljanja, smještaja, čuvanja i prodaje oduzete i ustupljene robe te način obračuna i raspodjele sredstava dobivenih prodajom, postupak besplatne dodjele oduzete i ustupljene strane robe te uništenja robe.

Uz članak 48.

Ovim člankom propisuje se nadležnost za donošenje odluka sukladno Uredbi (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 608/2013). Nadalje se, u cilju bolje i brže informiranosti svih korisnika i sudionika na koje se to odnosi, propisuje da Carinska uprava na svojim internetskim stranicama objavljuje popis carinskih ureda koji su određeni za zaprimanje zahtjeva za donošenje određenih odluka u području carinske provedbe prava intelektualnog vlasništva.

Uz članak 49.

Ovim člankom propisuje se rješavanje u vezi nacionalnog zahtjeva ili zahtjeva Unije, obustave puštanja robe ili zadržavanja robe do okončanja sudskog postupka za utvrđivanje je li pravo intelektualnog vlasništva bilo povrijeđeno te uništenja robe. Navedenim člankom nastavno se propisuje da žalba nema odgodni učinak.

Uz članak 50.

Ovim člankom propisuje se odgovornost te troškovi smještaja, čuvanja, rukovanja i održavanja robe u području carinske provedbe prava intelektualnog vlasništva.

Uz članak 51.

Ovim člankom propisuje se da se uništenje robe u području carinske provedbe prava intelektualnog vlasništva obavlja pod carinskim nadzorom, pod odgovornošću i na trošak nositelja odobrenja. Navedenim člankom nastavno se propisuje da se pri uništenju primjenjuju carinski propisi o uništenju pod carinskim nadzorom robe koja nije roba Unije, kao i da se s ostacima i otpacima koji preostanu nakon uništenja robe postupa u skladu s carinskim propisima.

Uz članak 52.

Ovim člankom propisuje se da troškovi koji nastanu u vezi s carinskom provedbom prava intelektualnog vlasništva ne smiju pasti na teret državnog proračuna Republike Hrvatske.

Uz članak 53.

Ovim člankom se u slučaju neispunjavanja obveza nositelja odobrenja propisuje opozivanje nacionalnog odobrenja ili obustava postupanja Carinske uprave ako nositelj odobrenja ne podmiri troškove uništenja ili ne ispuni druge obveze propisane ovim Zakonom. Ovim člankom nastavno se propisuje da novi nacionalni zahtjev za mjere istog podnositelja zahtjeva može biti odobren odnosno obustava postupanja ukinuta tek nakon što nositelj prava podmiri prethodno nastale troškove odnosno ispuni druge obveze propisane ovim Zakonom.

Uz članak 54.

Ovim člankom propisuje se zakonsko ovlaštenje ministru financija za donošenje pravilnika kojim se uređuju uvjeti smještaja i postupanja s robom za vrijeme obustavljanja puštanja robe ili zadržavanja robe i provedbu postupka u skladu s odredbama Uredbe (EU) br. 608/2013 i njezinih provedbenih propisa.

Uz članak 55.

Ovim člankom se za postupanje u provedbi carinskog zakonodavstva propisuje primjena zakona koji uređuje porezni postupak, ako carinskim zakonodavstvom donesenim na razini Unije i ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Uz članak 56.

Ovim člankom propisuje se da se za postupanje u okviru mjera carinske provedbe prava intelektualnog vlasništva primjenjuju odredbe zakona koji uređuje opći upravni postupak, ako Uredbom (EU) br. 608/2013 i njezinim provedbenim propisima te ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Uz članak 57.

Ovim člankom propisuje se da se za spise i radnje koje se odnose na primjenu ovoga Zakona ne plaćaju upravne pristojbe.

Naime, u odnosu na primjenu carinskog zakonodavstva naplata upravnih pristojbi nije dopuštena s obzirom da je člankom 52. Uredbe (EU) 952/2013 propisano da carinska tijela ne smiju nametati naknade za obavljanje carinskih provjera ili bilo kakvu primjenu carinskog zakonodavstva tijekom službenog radnog vremena njihovih nadležnih carinskih ureda.

Uz članak 58.

Ovim člankom propisuje se rok za podnošenje žalbe na prvostupanjsko rješenje ili drugu prvostupanjsku odluku Carinske uprave te da drugostupanjski upravni postupak vodi nadležna ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak Ministarstva financija. Postupak po žalbi se propisuje kao hitan sukladno članku 44. Uredbe (EU) 952/2013 kojim je propisano da države članice moraju osigurati da žalbeni postupak omogućuje brzu potvrdu ili ispravak odluka koje donose carinska tijela.

Uz članke 59., 60., 61., 62., 63., 64., 65., 66., 67. i 68.

Ovim člancima propisuju se prekršajna djela za nepoštivanje carinskog zakonodavstva odnosno zakonodavstva Unije o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva.

Člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 952/2013, koja je obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama, propisano je da svaka država članica propisuje sankcije za nepoštivanje carinskog zakonodavstva te da takve sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćujuće. Člankom 42. stavkom 3. Uredbe (EU) 952/2013 propisano je da su države članice dužne u roku od 180 dana od dana primjene Uredbe (EU) br. 952/2013 obavijestiti Komisiju o važećim nacionalnim odredbama o sankcijama za nepoštivanje carinskog zakonodavstva.

Člankom 30. Uredbe (EU) br. 608/2013 propisano je da države članice osiguravaju da nositelji odobrenja ispunjavaju obveze iz te Uredbe, uključujući, prema potrebi, utvrđivanje odredaba o uspostavi sankcija. Propisane sankcije moraju učinkovite, proporcionalne i odvraćujuće.

Predloženim člancima uređuju se obvezujući odnosi, odnosno utvrđuju naređujuće ili zabranjujuće odredbe.

Prekršajna djela za prekršaje prema materijalnim odredbama ovoga Zakona propisuju se kroz tri stupnja (najteži, teški i lakši) te se ovisno o kategorizaciji utvrđuju različite visine raspona novčane kazne za prekršaj pravne osobe, odnosno odgovorne osobe u pravnoj osobi, kao i fizičke osobe, fizičke osobe obrtnika i osobe koja obavlja drugu samostalnu djelatnost. Prekršaji za koje su propisane strože sankcije sistematizirani su prije onih za koje su propisane blaže sankcije.

Prekršajna djela prema materijalnim odredbama Uredbe (EU) 952/2013 propisuju se kroz tri stupnja (najteži, teški i lakši) te se ovisno o kategorizaciji utvrđuju različite visine raspona novčane kazne za prekršaj pravne osobe, odnosno odgovorne osobe u pravnoj osobi, kao i fizičke osobe, fizičke osobe obrtnika i osobe koja obavlja drugu samostalnu djelatnost. Prekršaji za koje su propisane strože sankcije sistematizirani su prije onih za koje su propisane blaže sankcije.

Ovim člancima se propisuju i dva prekršajna djela (teški prekršaji) prema materijalnim odredbama Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici, prekršajno djelo (teški prekršaj) prema materijalnim odredbama Uredbe Vijeća (EU) br. 479/2013 od 13. svibnja 2013. o izuzimanju od obveze podnošenja ulaznih i izlaznih skraćenih deklaracija za robu Unije koja se prevozi preko neumskog koridora te tri prekršajna djela (lakši prekršaji) prema materijalnim odredbama Uredbe (EU) br. 608/2013.

Zakonski opisi prekršajnih djela su nomotehnički i jezično uređeni u skladu s načelom određenosti zakonskog opisa kažnjivog djela, a rasponi kazni usklađeni su s odredbama Prekršajnog zakona koji, kao temeljni zakon, uređuje prekršajnopравни sustav u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 69.

Ovim člankom propisuje se obvezno oduzimanje predmeta i sredstava kojima je počinjen prekršaj. Odredbe o obveznom oduzimanju predmeta prekršaja usklađene su s odredbama Prekršajnog zakona.

Uz članak 70.

Ovim člankom propisuje se da za robu koja je oduzeta izvršnom odlukom carinskog ili pravosudnog tijela carinski ured može vlasniku robe ili počinitelju prekršaja, na njegov zahtjev, u opravdanim slučajevima dozvoliti otkup robe uz plaćanje vrijednosti robe, pripadajućeg carinskog duga i drugih javnih davanja te svih troškova nastalih radi uređenja položaja robe. Navedeni institut uređen važećim nacionalnim carinskim propisima se u dosadašnjoj praksi pokazao iznimno učinkovitim i svrsishodnim.

Uz članak 71.

Ovim člankom propisuje se stvarna nadležnost Carinske uprave, kao tijela državne uprave nadležnog za vođenje prvostupanjskog prekršajnog postupka. Navedeno je u skladu s odredbama Prekršajnog zakona te sukladno dugogodišnjoj praksi u postupanju Carinske uprave.

Uz članak 72.

Ovim člankom uređuje se pitanje prijevoznih sredstava koja se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nalaze smještene pod carinskim nadzorom u prostorima Hrvatskog autokluba odnosno u prostorima drugih osoba (udruženi autoklubovi) sukladno ovlaštenju Hrvatskog autokluba.

Uz članak 73.

Ovim člankom uređuje se pitanje zabrane raspolaganja robom koja je bila predmet oslobođenja od carine temeljem propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovoga Zakona te postupanje u vezi s nastankom duga za robu koja je bila predmet oslobođenja temeljem propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Nadalje se ovim člankom propisuje da je u slučaju obračuna i naplate koji se odnose na primjenu zakonodavstva Republike Hrvatske prije pristupanja Republike Hrvatske Uniji, plaćeni iznos prihod državnog proračuna Republike Hrvatske.

Uz članak 74.

Ovim člankom propisuje se primjena propisa za upravne i prekršajne postupke koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 75.

Ovim člankom propisuje se razdoblje važenja odobrenja o ispunjavanju uvjeta za utvrđivanje službenog mjesta, koja su izdana prema odredbama propisa koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 76.

Ovim člankom određuju se rok za donošenje provedbenih propisa sukladno ovlaštenju iz ovoga Zakona te daljnja primjena propisa koji su doneseni na temelju zakona koji prestaje važiti temeljem članka 77. ovoga Zakona.

Uz članak 77.

Ovim člankom uređuje se prestanak važenja propisa danom stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 78.

Ovim člankom propisuje se objava u službenom glasilu i datum stupanja na snagu ovoga Zakona.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Prijedlogu Zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske Unije
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Prijedloga Zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske Unije
Datum dokumenta	veljača 2016.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Prijedloga Zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske Unije
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	DA www.savjetovanja.gov.hr www.carina.hr Javna rasprava trajala je od 19. veljače do 04. ožujka 2016. godine
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Zagrebšped d.d., Hrvatski autoklub, Trast d.d., Tempo d.o.o., Croatiašped d.d., Hrvatska gospodarska komora (Udruženje međunarodnih otpremnika) INA Industrija nafte d.d.

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Objedinjene primjedbe/prijedlozi sudionika na Prijedlog Zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske Unije te obrazloženja predlagatelja o prihvatanju/neprihvatanju istih, nalazi se u dokumentu pod nazivom Javno savjetovanje o Prijedlogu Zakona o o provedbi carinskog zakonodavstva Europske Unije koji je objavljen na web stranici Ministarstva financija, Carinske uprave
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

PROJEKAT ZAKONA O PROVEDBI CARINSKOG ZAKONODAVSTVA EUROPSKE UNIJE

Ministarstvo financija objavljuje objedinjene primjedbe zaprimljene od strane predstavnika zainteresirane javnosti koji su dostavili primjedbe na Prijedlog Zakona o provedbi carinskog zakonodavstva Europske unije, putem održane javne rasprave provedene u razdoblju 19. veljače – 04. ožujka 2016. godine te očitovanja o prihvatanju / neprihvatanju istih.

Redni broj	Naziv dionika (pojedinaac, organizacija, institucija)	Tekst primjedbe/prijedloga	Razlog prihvatanja/neprihvatanja primjedbe ili prijedloga
1.	„Zagrebsped“ d.d.	<p>23.02.2016., 15:30 h (dopuna 26.02. 2016., 14:04 h)</p> <p>Primjedba:</p> <ol style="list-style-type: none"> U članku 60. stavku 1. točka 11. Prijedloga Zakona je ista odredba kao u članku 61. stavku 1. točki 2. Prijedloga Zakona. Članak 8. Prijedloga Zakona se referira na članak 7. stavak 2. točka 2. Prijedloga Zakona a ne na članak 6. stavak 2. točka 2. Prijedloga Zakona. Člankom 14. Prijedloga Zakona predviđeno je donošenje posebnog zakona za carinsko zastupanje. Republika Slovenija prema priloženoj obavijesti ukida licence i odobrenja za poslove zastupanja. Članak 8. stavak 4. točka 4. Prijedloga Zakona propisuje da je operater dužan bez naknade omogućiti pristup službenom mjestu. Članak 60. stavak 1. točka 5. Prijedloga Zakona propisuje novčanu kaznu osobi koja naplati ili pokuša naplatiti naknadu za pristup službenom mjestu. Ističe da postojeći zakon u susjednoj državi članici, Republici Sloveniji, nema takve odredbe (prilaže izvadak zakona prije i poslije odluke suda kojom je ukinuta odredba kojom su operateri dužni besplatno pružiti carinskom tijelu odgovarajuće prostore za obavljanje službenih radnji). Kao operater službenog mjesta na kojem djeluje Služba za RGP Carinske uprave, koje je u privatnom vlasništvu i zahtijeva određene troškove održavanja, predlaže da zakon ne sadrži odredbu o onemogućavanju pristupa službenom mjestu bez naknade čime bi se osigurali jednaki uvjeti poslovanja hrvatskih operatera onima u susjednoj državi članici EU, ne dovodeći domaće operatere u nepovoljniji tržišni položaj. Člankom 63. stavkom 1. točka 2. Prijedloga Zakona predviđena je kazna ako se podnese carinska deklaracija i druge isprave ako sadrže netočne ili nepotpune podatke. Ukazuje da se zbog elektroničkog načina podnošenja deklaracije u kojem se podrazumijeva da se deklaracija za koju analiza rizika ne nameće posebnu provjeru odmah i završava i roba pušta deklarantu, a ako deklarant sam uvidi grešku ne može zatražiti ispravak u skladu s člankom 173. Carinskog 	<ol style="list-style-type: none"> Prihvaća se. Predmetni prekršaj je određen u jednoj normi, u kategoriji lakših prekršaja. Prihvaća se. U odredbu je unijeto ispravno pozivanje. Ne prihvaća se. Prijedlog Zakona odnosno konkretno određivanje da se posebnim zakonom uređuje pitanje određivanja uvjeta prema kojima carinski zastupnik s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj može pružati usluge u Republici Hrvatskoj, u cijelosti je u skladu s ovlaštenjem sadržanim u članku 18. stavku 3. Uredbe (EU) br.952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, kojim je propisano da države članice mogu, u skladu s pravom Unije, odrediti uvjete prema kojima carinski zastupnik može pružati usluge u državi članici u kojoj ima poslovni nastan. Ne prihvaća se. Člankom 52. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije propisano je da carinska tijela ne smiju nametati naknade za obavljanje carinskih provjera ili bilo kakvu primjenu carinskog zakonodavstva tijekom službenog radnog vremena njihovih nadležnih carinskih ureda. Slijedom navedenog mora se omogućiti nesmetan pristup carinskih tijelima radi obavljanja carinskih provjera, odnosno primjene carinskog zakonodavstva, bez nametanja naknada. Navedeno ne isključuje mogućnost da operateri vrše druge djelatnosti na tržišnim osnovama, međutim isključuje mogućnost nametanja naknada dolaska

		<p>zakonika Unije jer se roba pušta u roku od 15 minuta. Zato predlaže izmjenu ove odredbe u dijelu koji se odnosi na podnošenje deklaracije tako da se pri određivanju prekršajne odgovornosti treba uzeti u obzir način i brzina obrade deklaracije kao i da se prekršajno ne sankcioniraju zahtjevi za izmjenu deklaracije prema članku 173. stavak 3. Carinskog zakonika Unije pokrenuti na inicijativu deklaranta. Također predlaže da se pri određivanju prekršajne odgovornosti treba uzeti u obzir način zastupanja u carinskom postupku iz članka 18. Carinskog zakonika Unije jer se samo kod izravnog zastupanja propusti ili radnje opunomoćenika smatraju radnjama nalogodavca.</p> <p>6. Člankom 34. Prijedloga Zakona je propisano da se radno vrijeme carinskih ureda određuje posebnim propisom. Predlaže da se radna vremena određenih ureda za robno carinjenje promijene na način da se omogući podnošenje robe i deklaracija barem prema mogućnostima koje su pružene gospodarskim subjektima u susjednim državama članicama EU.</p>	<p>do službenog mjesta radi obavljanja redovnog carinskog postupka. Izvješće Europske komisije o napretku Republike Hrvatske za 2011. godinu {COM(2011) 666 final} u dijelu 4.29. Carinska unija poziva na ukidanje pristojbi koje se naplaćuju za pristup uslugama carinjenja na robnim terminalima na kojima su smješteni carinski uredi. Također, Izvješće Europske komisije o napretku Republike Hrvatske za 2012. godinu {COM(2012) 601} u dijelu 4.29. Carinska unija poziva Hrvatsku da žurno ukine pristojbe koje se naplaćuju za pristup carinskim uslugama, posebice pristojbe za pristup robnim terminalima gdje se smješteni carinski uredi. Europska komisija je u više navrata tijekom pristupanja upozoravala Carinsku upravu da mora ukinuti naknade za pristup carinskim terminalima (monitoring misije, izvješća EK) te ako to nakon pristupanja ne učini da će pokrenuti postupak protiv RH zbog povrede pravne stečevine EU. Kod takvog stanja stvari za izdavanje odobrenja za izdavanje odobrenja o ispunjavanju uvjeta za službeno mjesto, koji se izdaje na zahtjev operatera, operater mora ispuniti i navedeni uvjet sadržan u Prijedlogu Zakona.</p> <p>5. Ne prihvaća se. Elektroničko podnošenje carinske deklaracije nije od utjecaja na obvezu da podaci u carinskoj deklaraciji moraju biti točni i potpuni. Navedena obveza je, između ostalog, izričito propisana člankom 15. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, bez iznimke na okolnost korištenja tehnike elektroničke obrade podataka sukladno članku 6. stavku 1. navedene Uredbe.</p> <p>6. Ne prihvaća se. Primjedba se ne odnosi na Prijedlog Zakona već na pitanje konkretnog određenja radnog vremena carinskih ureda što je predmet uređenja drugih, posebnih propisa.</p>
2.	Hrvatski autoklub	<p>01.03.2016., 12:44 h</p> <p>Primjedba: U završnim odredbama Prijedloga Zakona propisano je da njegovim stupanjem na snagu prestaje važiti, između ostalog, Pravilnik o preuzimanju, prikupljanju i čuvanju</p>	<p>Prihvaća se. U relevantnoj normi, strukturiranoj u području prijelaznih odredbi, sadržano je uređenje pitanja prijevoznih sredstava koja se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nalaze smještena pod carinskim nadzorom u prostoru Hrvatskog autokluba, primjenom propisa koji su važili do dana stupanja na</p>

		privremeno uvezenih ili oduzetih stranih prijevoznih sredstava pod carinskim nadzorom te njihovoj prodaji (NN, br. 77/10 i 42/12). Primjedbom ukazuje da u prijedlogu zakona nije sadržano uređenje na koji će se način postupati s prijevoznim sredstvima koji su sukladno navedenom pravilniku trenutno na čuvanju u smjestištima Hrvatskog autokluba odnosno udruženih autoklubova, te način smještaja prijevoznih sredstava nakon prestanka važenja navedenog pravilnika.	snagu ovoga Zakona.
3.	„INA Industrija nafte“ d.d.	02.03.2016., 14:59, 14:56,14:57, 14:58 h <ol style="list-style-type: none"> 1. Za članak 17. stavak 1. predlaže precizirati odnosi li se rok za dostavu odgovarajućeg sredstva osiguranja od 30 dana na kalendarske ili radne dane. 2. Za članak 26. predlaže precizirati je li dužnik dužan platiti u roku od 10 kalendarskih ili radnih dana od dana obavješćivanja. 3. Za članak 30. stavak 2. postavlja pitanje koji je to "primjereni" rok te predlaže odrediti maksimalni rok (npr. važno u slučaju lako pokvarljivih proizvoda). 4. Za članak 59. stavak 1. predlaže precizirati odnosi li se rok za žalbu od 15 dana na kalendarske ili radne dane. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ne prihvaća se. U odredbi je jasno određeno o kojem se roku radi. Napominjemo da je člankom 55. stavkom 2. Uredbe (EU) br.952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije propisano da se, osim ako je carinskim zakonodavstvom predviđeno drukčije, primjenjuju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove iz Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o pravilima koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (Službeni list Europske unije L 124, 8. 6. 1971., str. 1). U članku 3. stavku 2. Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 propisano je da dotična razdoblja uključuju blagdane, subote i nedjelje, osim ako su izričito izuzeta ili izražena u radnim danima. 2. Ne prihvaća se. U odredbi je jasno određeno o kojem se roku radi. Napominjemo da je člankom 55. stavkom 2. Uredbe (EU) br.952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije propisano da se, osim ako je carinskim zakonodavstvom predviđeno drukčije, primjenjuju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove iz Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o pravilima koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (Službeni list Europske unije L 124, 8. 6. 1971., str. 1). U članku 3. stavku 2. Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 propisano je da dotična razdoblja uključuju blagdane, subote i nedjelje, osim ako su izričito izuzeta ili izražena u radnim danima. 3. Prihvaća se. U odredbi je određen rok od 30 dana za donošenje rješenja. 4. Ne prihvaća se. U odredbi je jasno određeno o kojem se roku radi. Napominjemo da je člankom 55. stavkom 2.

			<p>Uredbe (EU) br.952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije propisano da se, osim ako je carinskim zakonodavstvom predviđeno drukčije, primjenjuju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove iz Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o pravilima koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (Službeni list Europske unije L 124, 8. 6. 1971., str. 1). U članku 3. stavku 2. Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 propisano je da dotična razdoblja uključuju blag dane, subote i nedjelje, osim ako su izričito izuzeta ili izražena u radnim danima.</p>
4.	„Trast“ d.d.	<p>03.03.2016., 13:46 h</p> <p>Primjedba: Predlaže da se člankom 14. Prijedloga Zakona dodatno regulira (onemogućiti) djelovanje na području Republike Hrvatske svim ostalim subjektima koji nisu nositelji AEOC statusa i poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj. Nadalje se postavljaju pitanja vezano za provedbu članka 21. Carinskog zakonika Unije.</p>	<p>Ne prihvaća se. Prijedlog Zakona odnosno konkretno određivanje da se posebnim zakonom uređuje pitanje određivanja uvjeta prema kojima carinski zastupnik s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj može pružati usluge u Republici Hrvatskoj, u cijelosti u skladu s ovlaštenjem sadržanim u članku 18. stavku 3. Uredbe (EU) br.952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, kojim je propisano da uvjete prema kojima carinski zastupnik može pružati usluge u državi članici u kojoj ima poslovni nastan.</p>
5.	„Tempo“ d.o.o. (putem odvjetnika)	<p>03.03.2016., 13:52 h</p> <p>Primjedba: Odredbu članka 63. stavka 1. točke 25. Prijedloga Zakona smatra nedorečenom i dvojbenom te predlaže isključenje prekršajne odgovornosti kod situacija na koje korisnik postupka provoza ne može utjecati niti ne može pravovremeno imati saznanja o određenim činjenicama zbog kojih roba ili isprave nisu u propisanom roku dostavljeni odredišnom carinskom uredu. Predlaže da se uzmu u obzir okolnosti kada roba nije podnijeta u nepromijenjenom stanju, primjerice u slučaju prijavljene krađe robe ili drugog opravdanog razloga zbog kojeg roba ili isprave nisu u propisanom roku dostavljeni odredišnom carinskom uredu, jer su u takvim slučajevima od strane i glavnog obveznika i korisnika postupka provoza poduzete sve zakonom propisane radnje odnosno mjere.</p>	<p>Ne prihvaća se. Prekršajna odredba je jasno određena i odnosi se na materijalnu odredbu kojom se uređuju obvezujući odnosi. Naime, materijalnom odredbom članka 233. Uredbe (EU) br.952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, između ostalog, propisano je da je korisnik postupka provoza Unije odgovoran za podnošenje robe u nepromijenjenom stanju i potrebnih podataka odredišnom carinskom uredu u propisanom roku i u skladu s mjerama koje poduzimaju carinska tijela radi osiguranja njezinog prepoznavanja. Mjere za prepoznavanje robe propisane su člankom 192. Uredbe (EU) br.952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije te člankom 299. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije.</p>

			Okolnosti svakog konkretnog slučaja utvrđuju se u konkretnom prekršajnom postupku, a zaštita prava stranaka u tim postupcima osigurana je postupovnim pravilima i institutima uređenim Prekršajnim zakonom koji kao temeljni zakon uređuje prekršajni pravni sustav Republike Hrvatske. Navedena zakonska ovlaštenja osiguravaju cjelovitu zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u postupku, kao i zakonito službeno postupanje te omogućavaju široku primjenu stranačkih raspolaganja i procesnih ovlaštenja.
6.	„Croatiašped“ d.d.	<p>03.03.2016., 15:37 h</p> <p>Primjedba:</p> <ol style="list-style-type: none"> Članci 60. stavak 11. i članak 61. stavak 2. Prijedloga Zakona sadrže istu odredbu o prekršaju ako osoba „ne postupi po pravilima uporabe sustava elektroničke razmjene podataka i pružanja usluga elektroničkog poslovanja Carinske uprave (članak 12. stavak 3. točka 2. ovoga Zakona).“ Navedena odredba u ova dva članka ima različite raspone novčanih kazni pa je nejasno u kojem će rasponu novčanih kazni biti sankcionirano opisano ponašanje. Vezano za članak 63. stavak 2. Prijedloga Zakona stavlja se primjedbu da se takva odredba razlikuje od odredbe postojećeg Zakona o provedbi carinskih propisa Europske unije u kojem je prekršaj ako netočni/nepotpuni podaci koji su navedeni dovode do umanjenog iznosa davanja odnosno drugih ostvarenja drugih pogodnosti za podnositelja. Široko definirani prekršaj u navedenoj odredbi Prijedloga Zakona može dovesti do situacije u kojoj je bilo koji netočan/nepotpun podatak koji je naveden u deklaraciji/zahtjevu razlog za prekršaj. Predlaže da se za prekršaj definiraju „manje“ i „veće“ nepravilnosti, na način da „veće“ obuhvaćaju slučajeve kada je obračunati dug manji od ispravnog, korištenje povlastica bez prava na njih, izbjegavanje zabrana i ograničenja trgovine..., a „manje“ nepravilnosti bi trebale biti bez prekršajne odgovornosti te da je potrebno uvesti razlikovanje netočnosti/nepotpunosti ovisno o posljedici tih netočnih /nepotpunih podataka. Smatra da je institutom beznačajnog prekršaja iz članka 24.a Prekršajnog zakona stavljena osnova koja bi i u ovom slučaju biti primijenjena. Postojeća široka definicija navedene odredbe može imati za posljedicu da će prekršajni postupci biti provedeni za sve netočne/nepotpune deklaracije/zahtjeve ili će biti diskrecijskog/proizvoljnog razlikovanja između „manjih“ i „većih“ nepravilnosti što može dovesti do nedosljedne primjene propisa. Članak 63. stavak 3. Prijedloga Zakona – stavlja jednaku primjedbu kao iza članak 63. stavak 2. Prijedloga Zakona. Stoga i u slučaju ovog prekršaja, koji se 	<ol style="list-style-type: none"> Prihvaća se – prekršaj je određen u jednoj normi, u kategoriji lakših prekršaja. Ne prihvaća se. Navedena obveza je izričito propisana člankom 15. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, kojim je, između ostalog, propisano da je podnošenjem carinske deklaracije, deklaracije za privremeni smještaj, ulazne skraćene deklaracije, izlazne skraćene deklaracije, deklaracije za ponovni izvoz ili obavijesti o ponovnom izvozu koje osoba podnosi carinskim tijelima ili pri podnošenju zahtjeva za odobrenje ili neku drugu odluku, dotična osoba odgovorna za točnost i potpunost informacija koje se navode u deklaraciji, obavijesti ili zahtjevu. Prekršajna odredba je jasno određena u skladu s materijalnom odredbom kojom se uređuju obvezujući odnosi. Navedena prekršajna odredba ne isključuje primjenu Prekršajnog zakona koji kao temeljni zakon uređuje prekršajni pravni sustav Republike Hrvatske, odnosno instituta koji uređuje Prekršajni zakon (beznačajno djelo, načelo oportuniteta i dr.). Ne prihvaća se. Navedena obveza je izričito propisana člankom 15. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, kojim je, između ostalog, propisano da je podnošenjem carinske deklaracije, deklaracije za privremeni smještaj, ulazne skraćene deklaracije, izlazne skraćene deklaracije, deklaracije za ponovni izvoz ili obavijesti o ponovnom izvozu koje osoba podnosi carinskim tijelima ili pri podnošenju zahtjeva za odobrenje ili

		<p>odnosi na nepravilnosti u priloženim ispravama pri čemu odgovornost nastaje za sve nepravilnosti (ponovno bez obzira na karakter posljedica te neispravnost) za isprave koje sastavlja treća osoba – a ne osoba koja je prekršajno odgovorna, predlaže da se učini razlika između ponašanja koje treba sankcionirati od ponašanja koje ne treba sankcionirati.</p> <p>4. Obzirom da se u članku 63. stavak 9. Prijedloga Zakona navodi članak 59. Uredbe (EU) br.952/2013 koji se odnosi na nepovlašteno podrijetlo, dok je u navedenoj odredbi navedeno povlašteno podrijetlo, smatra da se iz teksta navedene odredbe treba ispustiti članak 59. Uredbe (EU) br. 952/2013. Također smatra da se opisani prekršaj već nalazi u članku 63. stavku 8. Prijedloga Zakona koji također govori o sastavljanju isprava s netočno navedenim podacima o podrijetlu robe, a kako se ne navodi povlašteno podrijetlo robe već se on odnosi na nepovlašteno i povlašteno podrijetlo, time je širi opseg stavka 8. i pretpostavlja se da pokriva slučaj iz stavka 9. Odgovornost izvoznika je pokrivena stavkom 8. A ako je svrha stavka 9. sankcioniranje isprava na temelju kojih je izdana isprava o podrijetlu robe (npr. Izjava dobavljača na osnovu koje je izdana isprava o podrijetlu robe npr. Izjava izvoznika na računu) onda odgovornost ne bi trebala biti samo na izvozniku odnosno osobi koja izdaje ispravu o podrijetlu robe.</p>	<p>neke druge odluke, dotična osoba odgovorna za vjerodostojnost, točnost i valjanost svih dokumenta koji se prilažu deklaraciji, obavijesti ili zahtjevu. Prekršajna odredba je jasno određena u skladu s materijalnom odredbom kojom se uređuju obvezujući odnosi.</p> <p>4. Primjedba se prihvaća. U točki 9. za prekršaj „sastavi ili omogući da se sastavi isprava koja sadrži netočne podatke na temelju kojih se za proizvode na koje se isprava odnosi neosnovano dobije povlašteno podrijetlo“ ispušteno je navođenje materijalne odredbe članka 59. Uredbe (EU) br.952/2013.</p>
7.	Hrvatska gospodarska komora (Udruženje međunarodnih otpremnika)	<p>04.03.2016., 14:12 h</p> <p>Primjedba: Za članak 63. stavak 1. točku 2. Prijedloga Zakona smatra da se treba razlučiti postupanje kada su u pitanju zahtjevi, obavijesti i druge odluke od postupanja u slučajevima netočnih i/ili nepotpunih podataka u deklaracijama. Podnošenje i obrada deklaracija obavlja se elektroničkim putem što podrazumijeva da se deklaracije, za koje analiza rizika ne nameće posebnu provjeru dokumenta ili robe, automatski završavaju i roba se pušta deklarantu. U slučaju da deklarant sam uoči grešku u deklaraciji i zatraži ispravak podatka nema mogućnost zatražiti ispravak iste u skladu s člankom 173. Carinskog zakonika Unije jer je roba puštena u roku od 15 minuta. Predlaže da se drukčije regulira navedena prekršajna odredba i to na način da se uvaži način podnošenja i brzina obrade deklaracije. Također predlaže da se prekršajno ne sankcioniraju zahtjevi za izmjenu deklaracija prema članku 173. stavku 3. Carinskog zakonika Unije pokrenuti na inicijativu deklaranta.</p>	<p>Ne prihvaća se. Elektroničko podnošenje carinske deklaracije nije od utjecaja na obvezu da podaci u carinskoj deklaraciji moraju biti točni i potpuni. Navedena obveza je, između ostalog, izričito propisana člankom 15. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, bez iznimke na okolnost korištenja tehnike elektroničke obrade podataka sukladno članku 6. stavku 1. navedene Uredbe. Navedena prekršajna odredba ne isključuje primjenu Prekršajnog zakona koji kao temeljni zakon uređuje prekršajnopravni sustav Republike Hrvatske, odnosno instituta koji uređuje Prekršajni zakon, a što ovisi o okolnostima konkretnog slučaja (beznačajno djelo, načelo oportuniteta i dr.).</p>